ÜNİVERSİTE MEZUNLARINA YEDEK SUBAYLIK HAKKI TANINMALIDIR !

KIBRIS ve GENÇLİK

1977
7
Eylül-Ekim
350 kr.

Bağımsız Kıbrıs Türk Devletine HAYIR !

BAĞIMSIZ BAĞLANTISIZ ÜSLERDEN ARINMIŞ TOPRAĞI BÜTÜN KIBRIS

DEV-İŞ'in ZAFERİ

SANAYİ HOLDİNG'DE REFERANDUM KAZANILDI

30 Eylül 1977 günü Sanayi Holding'de sendika seçme özgürlüğünü kullanan işçiler, oylarıyle sarı sendikacılığı mahkûm ederken, sınıf ve kitle sendikal örgütleri DEV - İŞ'teki birliklerini bir kez daha dosta, düşmana göstermişlerdir. Yapılan oylamanın sonucu şöyleydi. DEV - İŞ 938 TÜRK - SEN 67. Bu olay sınıf ve kitle sendikacılığının, köklü bir şekilde işçi sınıfı içerisinde, yerleştiğinin somut bir göstergesidir.

Sanayi Holding işçileri ,uzun ve özverili bir savaşımın sonucunda bu zafere ulaşmışlardır. Her türlü engellemeye; oyuna rağmen iktidar - sarı sendika - işveren üçlüsünün tüm oyunlarını, boşa çıkarmışlardır. **Bu olay KTFD'de işçi sınıfının gerçek sendikal örgütü, DEV - İŞ olduğunun güçlü bir göstergesi olmasının yanısıra, işçi sınıfının tüm ilerici demokratik güçlerin de desteğinde sendika seçme özgürlüğünü söke söke almasıdır da.** Bu olay,

KTFD'de de işçi sınıfının örgütlü savaşımının, gelecekte varacağı çok güçlü boyutların bir göstergesi, bir dönüm noktasıdır. Taraf sendika olarak toplu sözleşme görüşmelerine oturacak olan işçi sınıfının sınıf ve kitle sendikal örgütü DEV - İŞ'in bu başarısı, **Kıbrıs'ın bağımsızlığı konusun-**

devamı sayfa 11'de

kontenjan alınsın

Üniversite ve yüksek okulların açılacağı günler olan bu günlerde, Kıbrıslı öğrenciler için her yıl söz konusu olan kontenjan sorunu yine gündemdedir.

ÜSS'na giren Kıbrıslı öğrencilerin. başarı oranı %18 dir. Yani her 100 öğrenciden 82'si üniversite kapılarında kalmıştır. Bu KTFD'de 1200 dolayında gencin, işsiz ve yetersiz olarak kalması demektir. Bu gençlerin kontenjan verilmediği taktirde, baş vuracakları tek yol göç etmek olacaktır. Zira bu KTFD'de iktidarın bir avuç talancıdan yana politikası neticesinde, üretim diye birşey ve dolayısıyle çalışmak isteyene iş yoktur. Kaldı ki liselerde yetersiz bir biçimde yetiştirilen gençlerin yetenek ve bilgileri onların herhangi bir alanda çalışmalarını engellemektedir.

Yüzbin kişilik bir toplumda, 1200 kişinin göçmesi onların yakınları ve bunun her yıl tekrarlanacak olması da göz önüne alınırsa, korkunç bir toplumsal sorun olarak önümüzde durmaktadır.

Kaldı ki, bu öğrencilerin açıkta kalmalarının sorumluluğunu, kendilerine yükleyebilmek de olası değildir. Liselerde öğretmensiz, laboratuvarsız, araçsız ve gereçsiz, kısacası yetersiz bir biçimde yetiştirilen bu gençlerin başarısızlığının sorumlusu bozuk eğitim politikasının uygulayıcıları ve özünde bozuk ekonomik sistemdir.

Bu gençleri en gelişmiş liselerin öğrencileri ile yarıştırarak ve doğal olarak kaybetmelerine neden olanlar bu gün 1200 öğrencinin açıkta kalması sorunu ile birlikte yarın önümüze çıkacak «göç» sorununun da yaratıcılarıdır.

Kendi yarattıkları bir sorunun sorumluluğunu, gençlerin sırtına yükleyip bir de onları yakınlarını ve doğup büyüdükleri topraklarını terketmek zorunda bırakanlar bu gün bu gençlerin göç etmelerini, hiç olmazsa engellemek zorundadırlar. Bunun yolu ise, Türkiye üniversiteleri ve yüksek okullarından kontenjan almak ve onların yüksek öğrenim hakkını teslim etmektir.

Kıbrıs ve Gençlik'in kontenjan sorununa bakış açısı budur. Ve eğer bu sorun halktan yana çözümlenmez, bu gençler ülkelerini terketmek zorunda bırakılırlarsa, bunun sorumluluğu bir avuç çıkarcının partisi durumundaki UBP iktidarının olacaktır.

Bütün bunlardan hareketle, **bir an önce kontenjanların alınması ve daha fazla gecikip ilk yıldan sömestre kayıplarının önlenmesi için lise mezunu gençlerin derhal üniversitelere kayıt yapması gerekmektedir.**

başyazı

UDC ve KIBRIS

Türkiye'de sınıflar savaşı yeni boyutlar kazanarak devam ediyor. **İşbirlikçi tekelci burjuvazi, başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçilere alabildiğine saldırıyor.** Artık yönetemez duruma geldiği ülkede, açık kanlı diktatörlüğünü kurmaya çalışıyor. **2. MC'nin kurulması ile ülkede baskılar doruğuna ulaşmış, emekçi halkın yaşamı baskı, zulüm, yokluk ve zamlarla cehenneme çevrilmiştir.**

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin bu azgın saldırılarına karşı, **Türkiye işçi sınıfı aktif savaşım veriyor. Burjuvazinin Devlet Güvenlik Mahkemelerine, MESS'ine karşı yığınsal çıkışlar, grevler ya-**

devamı sayfa 11'de

Yerel Seçimlerde Muhalefetin Başarısı

Geçtiğimiz ayın 25'inde yapılan yerel seçimlerden, vurguncular, sömürücüler partisi UBP, yenilerek çıktı. Seçim sonuçları, emekçi halkın UBP'nin takip ettiği bozuk ekonomik politikaya gösterdiği tepkinin en somut bir biçimini yansıtmaktaydı. **Her şeyden önce üzerinde durulması gereken konu, oy kullanma oranındaki düşüklüktü. Şüphesiz ki bunun nedeni, halkın iktidara karşı olan bir tepkisidir. Bozuk ekonomik düzenin dayattığı işsizlik, pahalılık ve aşırı boyutlara varan sömürünün, emekçi halk üzerinde yarattığı baskıya karşı iktidardaki sömürücü güçlere karşı bir tepkisi. bir noktada da, kendiliğinden bir boykotu idi. Üzerinde durulması gereken bir diğer ikinci nokta ise, yerel seçimlere karşı belirli bir kesimde var olan bir «önemsememe» tavrı olsa gerek.**

Fakat tüm bunlara karşı, muhalefet partilerinin, UBP'nin aşağı yukarı 2000 - 2500 arasındaki oyuna karşılık aldıkları 5000'i aşkın

devamı sayfa 11'de

demokratik örgütlerden kısa haberler

Akök İzkök İkök

AKÖK: Ankara Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği, yaptığı bir basın açıklaması ile iktidarın Kıbrıs Erkek Yurdu üzerinde oynamak istediği oyunları açığa çıkarmıştır. Yapılan açıklamada, Ankara'da bulunan erkek öğrenci yurdunun kapasitesinin, Kıbrıslı öğrencilere yetmediği belirtildikten sonra K ı b r ı s l ı ö ğ r e n c i l e r i n sokakta kalmamak için Ankara Kıbrıs Erkek Öğrenci Yurduna girmek mecburiyetinde kaldıkları belirtilmiştir. Bu durumda öğrencilerin büyük çoğunluğu yerlerde yatmak durumu ile karşı karşıya kalmışlardır, denildikten sonra «Öğrenci düşmanı iktidar kapasite dışı öğrencileri yurttan atarak soruna çözüm getireceğini sanarak ranzaları sökmektedir» denildikten sonra «Sorunun çözümü yurdun kapasitesini azaltmak değil, Ankaraya yeni bir erkek yurdu açılmasıdır» denilmekte ve «AKÖK bu haklı savaşımını sonuna kadar sürdürecektir» denilmektedir.

Bu arada Kıbrıs ve Gençlik muhabirinin bildirdiğine göre, öğrenime bu yıl başlayan öğrencilerin de gelmesiyle, sorun yeni boyutlara ulaşmış ve yurt idaresi öğrencilere şilte vermemeye çalışmıştır. Bunun üzerine öğrenciler kararlı bir tavır koyarak şilteleri almışlardır. Şu anda onlarca öğrenci yerde yatmaktadır. Bu da «Amerika» meraklısı Eğitim Bakanlığı yetkililerinin yurt konusundaki öğrenci düşmanı tavırlarının en büyük bir göstergesidir.

Bu arada AKÖK aralarında İGD, İKD, SGB ve KÖGEF'in de bulunduğu demokratik kuruluşlarla birlikte ortak bir açıklama yaparak, Kıbrıslı öğrencilere kontenjan verilmesini istemiştir. AKÖK, ayrıca yayınladığı bir başka basın bildirisi ile spor akademisinin Kıbrıslı öğrencilere kontenjan verdiğini, fakat KTFD Ankara temsilciliğine bildirmesine herhangi bir girişimde bulunmadığını bildirmiştir.

AKÖK ayrıca YÖAK ve KÖGEF temsilcileri ile birlikte Kıbrıslı öğrencilere kontenjan verilmesi için, üniversitelerarası kurulun ikinci başkanı ile bir görüşme yapmıştır. Yapılan görüşmede kontenjan talebi dile getirilmiş, ve neden kontenjan verilmesi gerektiği açıklanmıştır. Bu görüşmeden sonra 7 Ekimde Ü.A.K.'un yapacağı toplantıya konunun getirileceği söylenmiştir.

AKÖK yeni gelen Kıbrıslı öğrencilere gerekli kayıt ve diğer işlerinin yapılması için de, örgüt içi gerekli organizasyonları yaparak öğrenime yeni gelen öğrencilere yardımcı olmaktadır.

İZ-KÖG Derneğinin Kıbrıslı öğrencilere kontenjan verilmesi için, Ege Üniversitesi rektörlüğü ile görüşmelerde bulunduğu bildirilmektedir.

Bunun sonucunda, Kıbrıslı öğrencilere kontenjan verilmesi ile ilgili olarak önemli gelismeler olmuştur. Bu arada Kıbrıs liselerinden 1. 2. ve 3. derece ile mezun olanlara kontenjan verilmesi yönünde görüş belirten Rektörlük, Üniversiteler arası kurulda da bu yönde girişimde bulunacağını belirtmişti.

İZKÖG İzmir'deki 66 demokratik kuruluşla birlikte ortak bir açıklama yaparak gerici - faşist girişimlere karşı ilerici cephede yer alacaklarını belirtmişlerdir. Bu arada İzmir'e bu yıl öğrenime gelen öğrencilere, her türlü yardımı yapmak için İZKÖK'ün gerekli örgütlü çalışmaları yaptığı bildirilmektedir.

İKÖK de İstanbul'a yeni bir erkek yurdu açılması savaşımının başarı ile noktalanması üzerine, yurt hakkında yetkili kuruluşlarla temaslarını sürdürmekte ve bu kazanımın, en iyi bir şekilde hayata geçmesi için çaba göstermektedir.

Ayrıca, Üniversiteler arası kurulun, Ekim ayında yapacağı toplantı göz önünde tutularak diğer şehirlerdeki kardeş örgütler gibi İstanbul'daki Üniversite Rektörlükleri Akademi ve Yüksek Okul Başkanları nezdinde gerekli girişimlerde bulunmaktadırlar. Görüşmelerde edinilen bilgiye göre, kontenjan verilmemesi yolunda, Kıbrıs'tan gelen bilgiler «Kıbrıs'ın eğitilmiş elemana ihtiyacı olmadığı» şeklinde olduğudur. Görüşmelerde bu tez çürütülmeye çalışılmaktadır.

Bu arada öğrenime yeni gelen öğrencilerin her türlü ihtiyacını karşılayabilmek için İKÖK'ün de, gerekli organizasyonları yaptığı bildirilmektedir.

Kögef

KÖGEF 1 Eylül Dünya Barış gününde, Barış Derneği'nin düzenlediği «Helsinki Nihai Senedi ve Türkiye» konulu konferansa katılıp bir tebliğ sunmuştur. Aynı akşam İstanbul Açık Hava Tiyatrosunda düzenlenen «Barış Gecesine» de yığınsal olarak katılan KÖGEF üyeleri barış savaşımına güçlerince destek olmuşlardır.

Maden - İş genel kuruluna da bir dayanışma mesajı gönderen KÖGEF iki kişilik bir delegasyonla genel kurulda bulunmuştur.

27 Eylül 1977 günü İzmir'de diğer demokratik kuruluşlarla birlikte «MC ve zamlar konulu bir basın toplantısı düzenlenmiştir. Aynı gün, KÖGEF merkezinde yurt burs ve kontenjan sorunları ile ilgili, basın açıklaması yapılmıştır.

KÖGEF 1 Ekim günü İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda ve 37 demokratik örgütün düzenlediği «NATO, Emperyalizm ve Türkiye» konulu foruma katılarak görüşlerini açıklamıştır. 13 örgüt temsilcisinin konuştuğu formda, KÖGEF başkanı da söz alarak, NATO'nun Kıbrıs üzerinde oynadığı oyunları dile getirmiştir. Konuşması alkışlarla ve «Bağımsız Kıbrıs» sloganlarıyla kesilen başkan «Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti» tezinin, NATO'cu bir çözüm olduğuna dikkati çekmiş ve bunun Kıbrıs ve bölge halklarının çıkarlarıyla bağdaşmadığını vurgulamıştır.

Yöak DGD Yög yürütme komitesi

YÖAK, DGD ve YÖG Yürütme Komitesi, bu yıl yaz döneminde yoğun bir çalışma programını yaşama geçirdi. Öğrenci sorunlarının çözümlenmesi, uğruna verdiği mücadelede kamuoyunu uyarmak için geniş bir bildiri dağıtımı ile yurt, burs, kontenjan, kredi, öğrencilerin yönetime katılma sorun ve istemleri geniş halk yığınlarının dikkatine sundu: Lefkoşa'da bir kitle toplantısı, ardından öğrenci velileri ile bir toplantı, yapılarak bir kez daha sorunlar dile getirildi. Bunları, Atatürk Meydanı'nda yapılan basın toplantısı izledi. Siyasal partiler düzeyinde gerçekleştirilen TKP, CTP, HP ve gençlik temsilcilerinin katıldığı; «Eğitim Sistemimiz ve Öğrenci sorunları» konulu açık oturum, geniş dinleyici kitlesinin katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Açık oturumda bu arada çağrılı olup temsilci göndermeyen iktidardaki, UBP hem siyasal parti, hem de öğrenci temsilcileri tarafından kınandı. Bu çalışmaları Lefkoşa'da yapılan büyük miting ve ardında da geniş çaplı bir bildiri dağıtımı ve oturma grevi yapıldı. Gençlik sorunlarının çözümü için, demokratik savaşımını verirken ülkesinde emekçi halkın sürdürdüğü onurlu kavgada da ilerici, devrimci gençler örgütlü bir şekilde yerlerini aldılar.

Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu (DEV-İŞ) in gerçekleştirdiği greve ve mitinge, KTAM sendikasını grevinde aktif dayanışmalarını gösterdi. **Grev yerlerinde yiğit grevcilere gençler, koro, folklor ve tiyatro gösterileri sundu. Tüm bu faaliyetler ve sendikalarla kurulan diyalog sonucu yapılan diğer çalışmalar grevcilerin sıcak ilgisi ile karşılandı.** Örgütlerin bir diğer önemli çabaları da Kıbrıs'ın 24 yerinde gerçekleştirdikleri emekçi halka, kendi kültür ve sanatlarını götürme çalışmalarının bir parçası olan Kültür ve Sanat geceleri de HALKIN büyük ilgisi ile karşılandı.

Tüm bunların yanında gençliğin örgütlenmesi savaşımı da en yoğun bir şekilde sürdürüldü. Bu arada diğer ilerici örgütlerin çalışmalarına da örgütlü bir şekilde katılarak Emekçi halkla aradaki bağların daha da sıklaştırılmasına çalışıldı.

DGD (Devrimci Gençlik Derneğinin) Omorfo (Güzelyurt) ve Magosa şubelerinin açıldığı bildirilmektedir. Kıbrıs'lı ilerici devrimci gençlerin kitle örgütü DGD'nin örgütlü savaşımının en büyük göstergelerinden olan bu gelişme ilerici güçler arasında sevinçle karşılanmıştır. Kısa dönemde çok büyük gelişme gösteren şubelerin üye sayısının yüzleri aştığı bildirilmektedir.

Bu arada DGD'nin YÖAK ile birlikte kontenjan konusunda yeni çalışmalar sürdürdüğü bildirilmektedir. 24 Eylülde K.T.M.M.O.B. lokalinde yapılan bir toplantı ile son gelişmeler mezunlara duyurulmuş ve bu arada KTFD Eğitim Bakanlığı nezdinde gerekli temaslar yapılmıştır. Ayrıca Şili halkı ile dayanışma haftası nedeniyle DGD'nin tüm şubelerinde geceler düzenlenmiştir. Yüzlerce ilerici devrimci gencin katıldığı bu gecelerde korolar devrimci marşlar söylemiş, şiirler okunarak Şili'deki faşizm kınanarak Kıbrıs'taki faşist gelişmelerin ve uygulamaların hiçbir şekilde emperyalizmden ayrılamayacağı belirtilmiştir.

Bildirildiğine göre DGD'nin eğitim çalışmaları ile seminerleri yoğun bir şekilde devam etmektedir.

ÖRGÜTLÜ SAVAŞIMIN DÖNÜM NOKTASI.

Lefkoşa Mitingi

Yıllardır egemen sömürücü çevrelerin uygulayageldikleri sömürü ve baskı düzenlerinden paylarını acı bir biçimde almış sınıflı toplum yapılarının gereği işsizliği göçü çalışınca en ağır sömürü ve baskıyı öğrenim yıllarında büyük yoklukları iliklerine kadar yaşamış Kıbrıs ilerici Yurtsever gençleri bir kez daha direnmek için egemenlere örgütlü savaşımlarının bir parçası mitingi örgütlediler Ağustos ayında Kıbrıs'ta.

Ve 13 Ağustos sabahı Lefkoşa olağanüstü bir gününü yaşamağa başladı. Köylerden kentlerden gelen gençler Kızılay meydanına ellerinde pankartları ile doluştular. Oluşan düzenli kortej eğitim bakanlığına, ordan başkanlık sarayına doğru yol alırken gençliğin en demokratik istemleri yüzlercesinden tek bir ağızdan çıkar gibi haykırıldı. Siyah çelenkler bırakıldıktan sonra Atatürk meydanına doğru yönelen düzenli kortej emekçi halk ile gençlik dayanışmasını simgeliyordu. Analar babalar evlâtları ile elele omuz omuza yürüyorlardı.

Egemen güçler tutku haline getirdikleri emekçi halkın evlâtlarının okumaması, yüksek öğrenime gidememesini sağlamayı bir kez daha gerçekleştirmek için kontenjan haklarını gasbettiler. Öğrenim kapıları yüzlerine kapanan liseli gençlik hem nedenini, hem sonucunu iyi biliyordu.

devamı sayfa 5'de

KÖGEF`İN mektubu: TÜM ÜNİVERSİTE AKADEMİ VE YÜKSEK OKUL mezunlarına yedek subaylık hakkı tanınmalıdır

Yedek subaylık konusunda gerekl girişimlerin yapılması için KÖGEF, KTFD Devlet Başkanına, Başbakana, Bakanlar Kurulu üyelerine, tüm siyasî partilere, KTFD'ti Meclis Başkanlığına, tüm milletvekillerine, gazetelere ve demokratik kitle örgütlerine aşağıdaki mektubu yollamıştır:

Öğrenim yılları süresince yakıcı sorunların kıskaçları arasında öğrenimlerini sürdüren yüksek öğrenim gençliği, öğrenim sonrasında da daha değişik ama özünde ayni kaynaklardan doğan sorunların içerisine yuvarlanmaktadır. **Bunlardan biri bildiğiniz gibi istihdam sorunu iken bir diğeri de «askerlik sorunu» olmaktadır.**

Büyük masraflarla yetişen ve tek amaçları topluma hizmet etmek olan gençler, mezuniyet sonrasında mecburi askerlik görevlerini yapmak durumu ile karşılaşınca, iki buçuk yıl süre ile er olarak ve bir noktada da atıl kalarak askerlik hizmetlerini yapıyorlar.

K.T.F.D.'nde bu konuda çıkarılmış bir yasa olmadığından, yük sek öğrenim yapmış adayların askerlik konusu bir keşmekeş içerisindedir. Üniversite mezunu bir gence, er olarak çok düşük bir ücretle görev yaptırılmaktadır. Özellikle toplumumuzda eğitilmiş uzman kişilere duyulan gereksinim ortada dururken, mühendis, avukat, iktisatçı, öğretmen, doktor, eczacı vs. gibi elemanlar üretimden koparılmaktadır.

Dünyanın hiçbir ülkesinde eldeki bu elemanlar böylesine bir bozuk politika ile çar çur edilmemekte ve mecburi askerlik hizmetinin olduğu hiçbir ülkede yüksek öğrenim görmüş kişiler «ER» olarak hizmet görmemektedirler.

KÖGEF olarak bu yakıcı soruna gerekli ilgiyi göstermenizi isterken konu ile ilgili önerilerimizi aşağıda belirtiriz:

1 Yüksek öğrenim görmüş kişilere yedek subaylık hakkı tanınmalıdır. Bu kişiler görevlerini er olarak değil yedek subay olarak yapmalıdırlar.

2 Somut durumun değerlendirilmesi bizde askerlik süresinin 2,5 yıldan daha az yapılması gerektiğini göstermektedir. Bu bakımdan askerlik süresi düşürülmelidir.

3. Yedek subaylık görevini yapacak yüksek öğrenim görmüş kişiler, askerlik görevleri esnasında hayat koşulları göz önüne alınarak verilecek adaletli bir maaş almalıdırlar.

4. Askerlik görevini yaparken yüksek öğrenim görmüş kişiler ve diğer eğitilmiş elemanlar ihtiyaca göre kendi dallarındaki sivil sahalarda (üretim alanlarında) da geçerli ücretle görevlendirilmelidir. Örneğin bir «Ziraat yüksek mühendisi» nin tarımsal kalkınmamızda değerlendirilmesi ve askerlik süresinde bir uzman olarak ilgili bakanlıkta geçerli ücretle görev yapmaları, herhalde tarımsal kalkınmamıza bir başka çehre verebilecektir. Ayni şekilde doktor, mühendis, mimar, öğretmen, diğer teknik elemanlar vs. gibi elemanların askerlik sürelerini bilimsel çerçevede değerlendirilirse, toplum kalkınmamıza olan katkılarının açıklığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Sonuç olarak bu yakıcı sorun karşısında üniversite, akademi ve yüksek okul mezunlarına yedek subaylık hakkının tanınması, ayrıca ilişikte sunduğumuz ve toplumumuz açısından yararlı olacağına inancımız olan diğer önerilerimizi değerlendirmenizi saygılarımızla rica ederken bu konuda en erken bir zamanda gerekli girişimlerde bulunmanızı rica ederiz.

saygılarımızla
KÖGEF adına:
Başkan: M. Merdi Sabit

ÖRGÜTLÜ SAVAŞIMIN ZAFERİ

İSTANBUL ERKEK YURDU SÖKE SÖKE ALINDI

Kıbrıs'ta emekçi halk egemen güçlerin dayattığı sömürü ve baskı düzenine karşı insanca yaşama uğruna onurlu bir kavga veriyor. Talan ve soygun düzeninin yarattığı yığınla sorunla mücadele emekçi halkın evlâtlarını da etkiliyor. Sorunların kaynağının bozuk düzende olduğunun bilincini taşıyan Kıbrıslı yurtsever gençlik halkı ile omuz omuza savaşım içerisinde. **Yüksek öğrenimde bulunan gençlik de yurtsuzluk, burssuzluk, baskılar biçiminde somutlanan ağır koşulları aşabilmek için yaşam ve öğrenim kavgası veriyor.**

Türkiye'de bulunan Kıbrıs'lı yüksek öğrenim gençliğini en yakıcı bir biçimde etkileyen sorunlardan bir tanesi yurt sorunudur. İstanbul - İzmir - Adana - Trabzon yurtları bulunmayan Ankara'da yetersiz bir yurtta yaşamaya zorlanan yüksek öğrenim gençliği yurtların açılması için etkin savaşım verdi, veriyor.

İstanbul'da Y.Ö.G. 1971 öncesinde 3 Kıbrıs Erkek Öğrenci yurduna sahip iken, 12 Mart faşist baskı dönemini fırsat bilenlerin yurtları birer birer kapatmaları ile izbe bodrum katlarında yedişer sekizer kalmaya zorlandılar. İstanbul'da erkek yurtlarının açılması, dayatan bir zorunluluk oluyor bu uğurda İstanbul Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliğinin demokratik kitle örgütü İKÖK bir dizi eylemini gündeme getiriyordu. Gerici iktidar her defasında bundan kaçınmak istedi. **Öyle ki K.T.F.D. Ankara Temsilciliği öğrenci müfettişinin bu konu ile ilgili olarak İstanbul'da bir öğrenci kitle toplantısında yaptığı konuşma gerici iktidarın sorun ile ilgil görüşlerini en çarpıcı bir biçimde yansıtması bakımından ilginçti. Şöyle diyordu «öğrenci müfettişi» : «İstanbul' da erkek yurdu açılamaz. Kıbrıslı öğrenciler buna lâyık değildir. Biz bu görevde oldukça bu yurdun açılması düşünülemez bile.»**

Öğrenci müfettişi bu sözleri söyler, gerici iktidarın görüşlerini açıklarken yüksek öğrenim gençliğinin yurtların açılması

devamı sayfa 11'de

Burslar artırılmalıdır

BURSLAR VE NAKDİ YARDIMLAR 1750 TL. OLMALIDIR.

Türkiye'de, açlık, pahalılık, sömürü ve terör demek olan II. MC. iktidarı, geçtiğimiz günlerde kendi deyimlerince «halkın yararına» birçok mallara yüzde yüz gibi fahiş zamlar yapmıştır. Demire, petrole, çimentoya, sigaraya, tüp gazlara ve bunlar gibi birçok temel mallara... Bunun yanında açık olarak zam yapıldığı açıklanmayan birçok eşyalara, dolaylı olarak zamlar geleceği aşikârdır. Örneğin: Ulaşım giderlerine, ev kiralarına, yiyecek ve giyecek eşyalarına kısacası tüm temel mallara. Zaten yaşam kavgasının sürdürülmesi çok zor olan Türkiye'de yeni zamlardan sonra yaşam bir o kadar daha zorlaşacaktır.

1975 yılında, Ege Üniversitesinde yapılan bir araştırmaya göre : «Bir kişinin günlük ihtiyaç maddelerine olan gereksinmelerinin karşılanması için ayda en az 1250 TL. gereklidir.» deniyor. Yapılan istatistikin 1975 yılına ait olduğu düşünülürse, 1977'nin bu zamlı günlerinde kişinin asgari bir şekilde yaşayabilmesi için 1250 TL. sının yetmiyeceği açıktır.

Türkiye'de yapılan zamların, Kıbrıs Türk toplumunun da sorunu olduğu açıktır; çünkü, bir çok temel mal, KTFD'ye Türkiye' den ithal edilmektedir. Dolayısıyle zamlar yakın bir gelecekte Kıbrıs'ta da etkisini gösterecektir. Örneğin, daha şimdiden etin, şekerin, meyvaların, kahvenin ve giyecek eşyalarının fiyatları ateş pahasına. Kısaca Kıbrıs'ta da zamlar sürdürülmesi çok zor olan yaşam koşullarını bir o kadar daha ağırlaştırmaktadır.

Emekçi halkın sorunlarından ayrılmayan gençliğin sorunları da kendini daha açık bir şekilde gösterecektir. Kıbrıs'ta pahalılık ve işsizlikten ağırlaşan yaşam koşulları altında ezilen halkın evlatları olan Y.Ö.G. de, Türkiye'de öğrenim gördükleri şehirlerde açlığa terk edilmektedir. Okul ve tüm ihtiyaç masraflarının artması karşısında, ana babaların göndereceği paranın kısıtlı olamasından, yurtsuzluktan, burslu öğrenci sayısı ve burs miktarının azlığından, öğrenci gençlikte öğrenimini tamamlayamama tehlikesiyle karşı karşıyadır. Daha şimdiden artan ev kiraları altında ezilen Kıbrıslı öğrenciler, yurtsuzluğun, diğer temel gıda maddelerinin fiyatlarının artmasıyla da burs sorununun pençesinde ezilmektedir. «İhtiyaçlı herkese burs verilmesini», «Nakdi yardımların tümden bursa dönüştürülmesini» ve «burs miktarının artırılmasının» zorunlu olduğu bu günlerde öğrenci düşmanı UBP iktidarı, bunları görmezlikten geliyor, 750 TL ile geçinilebileceğini ima ediyorlar.

EV AYLIĞI (KİŞİ BAŞINA 400 TL. ayda (Su ve ışık parası dahil)

Ulaşım giderleri	150 TL	»
Öğle ve gece yemeği	900 TL	»
Eğlence (Sinema - tiyatro)	100 TL	»
Diğer gereksinimler	200 TL	»

devamı sayfa 11'de

BURS VE YURT SAVAŞIMINDAN BİR GÖRÜNTÜ

FAŞİST ÖRGÜTLENME ENGELLENMELİDİR

Kıbrıs Türk toplumu içerisinde gelişen toplumsal muhalefeti engellemek; ilerici düşüncenin kökünü kazımak amacıyla faşist kurumlar her dönemde varolagelmiştir. Çağımızda faşist ideolojiye karşı varolan tepkiden dolayı kurulan tüm faşist örgütler yayılamamışlar, dar bir çerçeve içerisinde kalmışlardır. Halka daha şirin görünebilmek, olabildiğince bir taban kazanmak için çeşitli isimlerle kendini gösteren bu faşist mihraklar, en son Türk Ocakları ismi altında faaliyet göstermektedirler. İsimleri Gençlik, Spor ve Kültür İşleri Dairesi, Milli Ülkü Derneği, Türk Ocakları diye değişedursun, faşist düşüncelerinde hiçbir değişiklik olmamıştır. Hedef Kıbrıs'ta gelişen toplumsal muhalefeti ezmek, terörize etmek, halka faşist düşünceyi yaymak ve Kıbrıs'ın bağımsızlığına kastetmektir.

Kıbrıs Türk toplumu tarihinde bu faşist baskılara çok örnekler verilebilir. Günümüzde de demokrasi, bağımsızlık ve barış mücadelesinin karşısında yine bu çağ dışı düşüncenin bir avuç temsilcilerini görüyoruz.

İşçi sınıfının tek sınıf ve kitle sendikal örgütü DEV-İŞ'in grev ve mitinglerine, memurların daha insanca bir yaşam için indikleri grevlere, Kıbrıs'ın yurtsever evlatlarının akademik ve demokratik haklarını alma savaşımında tertipledikleri mitinglere utanmazca saldıranlar, Türk Ocakları ve çağdışı düşünceyi topluma empoze etmeye çalışan Z A M A N gazetesidir. Bunlar Federe Devlet Anayasasını çiğneyerek «Anavatanla bütünleşmek» nutuklarını atanlardır.

Türkiye'den getirtilen faşistlerle sayıları pek fazla olmayan bu insanlık düşmanları, emekçi halktan ve ilerici gençlikten yedikleri şamarlarla toplum içerisinde tutunamamışlardır. Bundan dolayı günümüzde yeni tip bir örgütlenmeye gitme gereğini duyan bu faşist mihrakların siyasi parti kurma çabaları vardır. Eylül ayı içerisinde Fikret Kürşat'ın başkanlığında bir heyet Türkiye'ye gitmiştir. Aynı düşünceyi Türkiye'de temsil eden Türkeş'le yapılan görüşmede Kıbrıs'ta kurulacak parti konusunun görüşüldüğü ve kendilerince değerli bilgilerle Kıbrıs'a döndüklerinden şüphe yoktur.

Faşist düşünceyi siyasi alanda temsil etmek amacıyla kurulacak bu partinin Türkiye'den getirtilen sicillifaşistlerle Türk Ocakları temeli üzerine yükseleceği bir gerçektir. Gerçek yüzlerini gizlemek için faşist demagojilerle halkın karşısına dikilecek olan bu partiye karşı dikkatli olmalıyız. Dünya tarihi bu tip partilerin halkın ekonomik istemleri doğrultusunda sloganlar attıklarının fakat pratikte bunun tam tersini uyguladıklarının örnekleriyle doludur. Bu tip partilerin, en kodaman parababalarının çıkarlarını savunduklarını, onların vurucu gücü olduğunu unutmamalıyız. Faşist partilerin şu düşüncelerini daima akılda tutmalıyız. «Tek parlamento, tek lider, tek parti». Bunlar şöven ve kafatascıdırlar. Barışa ve çağdaş düşünceye düşmandırlar. İktidara geldikleri ülkelerde hapishaneler ilericiler, yurtseverler, sosyalistler, sosyal demokratlar hatta liberallerle dolar. Bütün demokratik örgütler ve siyasi partiler kapatılır. Açlık ve sefalet artar. Yalnızca tekellerin, parababalarının kazanç grafiği doruk noktasına ulaşır. Günümüzde Şili, Tayland geçmişte faşist Hitler Almanya'sı ve Mussolini İtalya'sı insanlığın aklından çıkmayacak böylesi facialara örneklerdir.

Kıbrıs'ta böylesi bir tehlikenin tohumları saçılıyor. Emekçi halkın ve yüksek öğrenim gençliğinin savaşımı neticesinde Gençlik Spor ve Kültür İşleri Dairesinin bir bölümünün kapatılıp diğer bölümünün de Eğitim Bakanlığına bağlanması demokratik bir kazanımdır. Yalnız bu dairenin başındakilerin niteliklerinin değişmemiş olması unutulmamalıdır.

Gerek Türk Ocaklarının gerekse kurulacak partinin tabanının birkaç kaşarlanmış faşisti kapsayacağına bakarak işi savsaklamamalıyız. Unutulmamalı ki Hitler'in iktidara gelmesinin nedenlerinden biri birtakım demokratik güçlerin bu faşist partiye karşı verilen mücadeleye anında katılmamaları olmuştur.

Bir ülkede demokrasi mücadelesi verenlerin geçmiş pratiklerden ders çıkarmaları zorunludur. Kıbrıs'taki tüm siyasi partilerin ve demokratik örgütlerin bu yakıcı soruna el atmaları zamanı gelmiştir. Böylesi bir tehlikeye karşı eylem birliğine gitmek, halkı faşist demagojilere karşı uyanık olmaya çağırmak güncel görevlerden birisidir. Barıştan ve ilerlemeden yana güçler; elimizi tez tutmalı ve aklımıza yerleştirmeliyiz. Sınıf savaşımları hata affetmez.

KIBRIS'ta Olaylar-Gelişmeler

22 Temmuz : Libya'dan dönen işçiler yaptıkları basın toplantısında KTFD ve bir Libya şirketi arasındaki anlaşma çerçevesinde Libya'ya giden işçilere işverenin insanlık dışı muamelede bulunduğu kötü sağlık koşullarında yaşamak zorunda bırakıldıkları ve zorunlu fazla mesai yapmak istemeyenleri dövdürdüklerini açıkladılar.

23 Temmuz . Denktaş yaptığı açıklamada üslerin Kıbrıs'a bir faydası olmadığını söyledi.

24 Temmuz : Ankara Sanayi Odası ve Kıbrıs Sanayi Odası yöneticilerinin Kıbrıs'ta ortak yatırım ve işbirliği konularında görüşmelerde bulundukları bildiriliyor.

25 Temmuz : Kıbrıs Telekominikasyon Müstahdemleri Sendikası (Tel-Sen) süresiz greve başladı. Sendika bir yıldan beri çözüme bağlanmıyan maaş baremlerinin yükseltilmesi sorununun çözümlenmesini istiyor.

30 Temmuz : Eşdeğer mal yasa tasarısının KTFD meclisinde görüşülmesi tamamlandı. 95 maddelik tasarıdan sadece üçü oybirliği ile kabul edildi.

3 Ağustos : Makarios öldü.

12 Ağustos : Çürüyen 1000 ton patates atıldı. Üreticiler ürünlerinin değerlendirilmemesinden yakınıyor.

12 Ağustos : UBP genel sekreterliğinden ayrılan Raif Denktaş yaptığı açıklamada «Türk Ocağı bildirileri zararlıdır» dedi.

19 Ağustos : Çatalköylü göçmenler UBP binası önünde toplanarak iktidarın göçmen sorunları konusunda izlediği tutumu protesto etti. Baskıya son - her göçmene bir ev gibi sloganlar haykırıldı.

25 Ağustos : KTFD'de halk bundan böyle plajlara ücretle girebilecek. Bu karar Bakanlar Kurulu'nun son toplantısında alındı.

2 Eylül : İsmet Kotak UBP'den istifa etti.

3 Eylül : Rumlar Lefkoşa'da gösteri yaptı. Miting komitesinin Güvenlik Konseyi'nin 5 daimi delegesinin (ABD, İngiltere, SSCB, Fransa, Çin) Lefkoşa'daki büyükelçiliklerine sundukları karar tasarısında «Birleşmiş Milletler kararına uyulması yönünde etkin tedbirler alınması» isteniyor.

8 Eylül : Türk Ajansı Kıbrıs'ta (TAK) süresiz greve gidildi.

11 Eylül : Dev - İş hayat pahalılığı ücretlerinin vakit geçirmeden tüm işçilere ödenmesini, aksi takdirde aktif eyleme geçeceğini açıkladı.

13 Eylül : Devlet işçileri hayat pahalılığı tahsisatlarının tüm işçilere eşit ödenmesini öne sürerek ihtar grevine başladılar. Greve yaklaşık 4000 işçi katılıyor.

14 Eylül : Devlet işçilerinin 24 saatlik ihtar grevinden sonra işi yavaşlatma eylemine başladıkları bildiriliyor.

25 Eylül : Ara seçimler bugün 40 merkezde yapılıyor.

26 Eylül : Muhalefetin zaferi. Ara seçimlerde belediye meclisi üyeliklerini Lefkoşa'da TKP, Magosa, Güzelyurt ve Değirmenlik'te CTP kazandı.

DGD MİLLETVEKİLLERİNE MEKTUP GÖNDERDİ KONTENJAN ALINMASI İSTENDİ

SAYIN MİLLETVEKİLİ,

Bozuk eğitim sistemimiz bu yıl da ürünlerini verdi. 1131 Lise mezunu gencimiz işsizliğe ve göçe zorlandı.

ÜSS sonuçlarının açıklandığı bu günlerde hazin bir tablo var önümüzde eğitim sisteminin yarattığı. 1340 lise mezununun katıldığı ÜSS'da sadece 209 arkadaşımız bir yüksek öğrenim kurumuna girmeğe hak kazanamadı. Sadece bir yüksek öğrenim kurumuna girmeğe hak akzanan arkadaşlarımızın oranı % 15'tir.

Liselerdeki öğrenimin amacı nedir? diye sorulduğunda, «Üniversiteye adam yetiştirmektir» yanıtını veren yetkililer bu hazin tablo karşısında susuyorlar, 1131 arkadaşımızı sokak ortasında bırakıyorlar.

Şimdi soruyoruz yetkililere; üniversiteye adam yetiştirmekten başka hiçbir amacı olmayan liselerimizden mezun olup da, ÜSS'na katılan öğrencilerimizin sadece % 15'i bir yüksek öğrenim kurumu kazanabildi. Geriye kalan % 85 gencimiz liseyi ne için okudu? Bu arkadaşlarımız ne olacak?

Yetkililerin lise mezunlarımıza karşı takındıkları tavır devam edecek olursa, yüzlerce gencimiz Kanada'lara, Avusturalya'lara, Libya çöllerine göç edeceklerdir. Lise mezunu arkadaşlarımız göç etmek değil, okumak istiyorlar. Okumak isteyen bu gençlere karşı yetkililerin sorumsuzca tavırları sona ermeli ve KONTENJANLAR ALINMALIDIR. Okumak isteyen tüm lise mezunlarımıza Yüksek Öğrenim hakkı tanınmalıdır. Okumak, lise mezunlarının en demokratik istemidir. Bu olanağı sağlamak ise yetkililerin zorunlu görevidir.

17 Ekim'de Üniversiteler Arası Kurul toplanıp Kıbrıs'lılarla ilgili kontenjan konusunu da görüşecek. Yetkilileri bu toplantıda etkinlik göstermeğe çağırıyoruz.

İşsizler ordusuna yüzler, binler katmak istemiyorsak KONTENJANLAR ALINSIN.

Yüzlerin, binlerin göç etmesini istemiyorsak KONTENJANLAR ALINSIN.

Kamuoyu karşısında yetkilileri bir kez daha uyarıyoruz. Öğrenci düşmanı politikanızda nvazgeçip, 17 Ekim'deki toplantıda etkinlik gösterin.

Devrimci Gençler Derneği Adına
Genel Başkan
Ahmet OKAN

HALKÇI PARTİ:"DANIŞMA KONSEYİnin kurulması zorunludur"

«Kıbrıs Ve Gençlik» 5. sayısında Kıbrıs sorunu i; ilgili konuları görüşmek ve kararlar almak amacı ile tüm partilerden oluşacak bir «Danışma Konseyi» nin oluşturulmasını önermiş ve 6. sayıdan itibaren tüm demokratik kuruluşların konu ile ilgili görüşlerini sırası ile yayınlayacağı belirtilmiş ve ilk olarak CTP Genel Başkanı Özker Özkür'ün görüşleri açıklanmıştı.

Bu sayımızda da HP'nin ve DGD'nin konu ile ilgili görüşlerini açıklıyoruz.

Milletlerarası uyuşmazlıkların barışçı yollarla çözümlenmesinde en eski olduğu kadar bugün de bütün önemini muhafaza eden usullerin başında diplomatik görüşmeler gelmektedir. Devletler yetkili temsilcilerinin aracılığı ile sorunlarını düzenlemek için görüşmelerde bulunurlar. Görüşmede bulunan taraflar tüm yetkilerini muhafaza etmekte, uyuşmazlığın halli için diledikleri şekilde vaziyet almaktadırlar. Uyuşmazlık konusu üzerinde kendi görüşlerini açıklamakta bir neticeye varmak arzusunda iseler bu görüşlerinden uygun gördükleri ölçüde fedakârlık edebilmektedirler. Diplomatik görüşmeler uyuşmazlığı tamamen halledebilir veya böyle görüşmelerden sonra anlaşmazlık çıkmaza girebilir, taraflar iddialarından vazgeçebilir ve iddialarından fedakârlık yapabilirler. İşte toplumların oluşturacağı «Danışma Konseyine» bu aşamada ihtiyaç vardır. Çünkü söz konusu olan, tüm toplumu ilgilendirecek kararda, katılma oranının yüksek olmasını istiyoruz.

Halkçı Parti olarak bizler sadece toplumlararası görüşmelerde değil, milli menfaatlerin sözkonusu olduğu bütün durumlarda, danışma konseylerini önermişizdir. Hatta ilk danışma konseyi fikri 1975 yılında Partimizce ortaya atılmıştır diyebiliriz.

Yukarıda söylenenler ışığında, tolumlararası yapılan görüşmeleri değerlendirirsek, bugünkü UBP iktidarının meseleyi yanlış bir yaklaşımla değerlendirdiğini ve bu yaklaşımla sonuca ulaşabilmenin mümkün olmadığını söyliyebiliriz. Yaklaşımdaki hatalar :

1 — Görüşmelerin büyük bir gizlilik içerisinde yürütülmesi.

2 — Görüşmelere fazla taraf bulaştırılmasından kaçınılmasıdır.

Halk iktidarını savunan bizler; görüşmelerin gizlilik içerisinde yapılmasının halk efkârında heyecanlanmayı önliyeceğini ve uyuşmazlığın soğukkanlılıkla ve realist olarak ele alınabilme olanağının yaratılacağına inanmıyoruz. Çünkü görüşmelerde gizlilik, güçsüzlüğe neden olacaktır. Halbuki açıklıkla, elde edilecek etkili ve bilinçli bir kamuoyu, görüşmelerde taraflara güç verecek, konunun daha bir rahatlıkla çözümlenmesine yardımcı olacaktır. Taraflar da neyin müzakereye söz konusu olup neyin olamayacağını takdir etmek imkânını bulacaklardır.

İkinci mesele sadece iktidarların görüşmelere taraf olmak istemesi, diğer görüşlerden arınmak arzularıdır. Kıbrıs'ta yapılan Toplumlararası Görüşmeler, tüm KTFD'de yaşayanları ilgilendiren bir konudur. Bu sebepten sadece iktidarın yürütme organının bu görevi yüklenmesi, toplumdaki diğer seslere kulak tıkaması, demokrasilerdeki eşit temsiliyet mefhumunu çiğnemekte, muhalefette olanları hiçe saymaktadır. Katılma oranı yönünden de bakarsak sakıncalar vardır. Demokrasi rejimleri siyasal katılma rejimleridir. Hükümette sadece çoğunluğun iktidarı vardır, fakat bunun karşısında herkesin söz alma katılma hakkı vardır. Bu açılardan «Danışma Konseyi» elzemdir. Bölgemizde Demokratik nizamı yaşatmak istiyorsak bu şarttır.

Barış içerisinde yan yana yaşamak, Kıbrıs'ta Halkçı Partinin öngördüğü bir çözümdür. Meseleyi çıkar hesapları üzerine değil, uzun vadeli toplum menfaatleri ve bölge barışı üzerine oturtmamız gerekiyor. Kıbrıs için 1974 Temmuzundan sonra yeni bir dönem başladığına göre, iyi niyet ve komşuluk münasebetleri çerçevesinde bir çözüme ulaşmak, yeni döneme güç verecektir. Sayın Ecevit'in sözleriyle «Biz Kıbrıs'ı değil, dünyanın kalbini fethetmek istiyoruz» bu da ancak iyi niyetimizle gösterilecektir. Barış, özgürlük ve siyasal adalet için yapılacak, uluslararası tüm girişimleri Halkçı Parti olarak destekliyoruz.

Süha TÜRKÖZ

DGD BAŞKANI A.OKAN: «DANIŞMA KONSEYİNİN KURULMASI ZORUNLUDUR»

Kıbrıs'ımız önemli günler yaşıyor ve her geçen gün ekonomik ve politik hayatı karanlıklara sokuluyor.

Kıbrıs sorunu ile ilgili toplantılar kapalı kapılar arkasında yapılıyor. Kapalı kapıların ardında emekçi halkımızı ilgilendiren kararlar alınıyor. Alınan her karar halkımızı daha kötü günlere götürüyor. Halkımız yokluk ve sefalet içerisine terkedilirken bir avuç parababası vurgununu vuruyor ve milyonuna milyon katıyor.

Satın alma gücü yaşama düzeyi azalan emekçi halk bu yalan vurgun ve talan düzeninin devamına müsaade edecek mi? HAYIR... Emekçi halkımız artık kararlarda söz sahibi olmak, kapalı kapıları aralamak istiyor ve **DANIŞMA KONSEYİ KURULMALIDIR»** diyor.

1976 Haziran seçimlerinde kasıtlı olarak getirilen anti - demokratik seçim yasası ile halkımızın yarısı muhalif oy kullanmasına rağmen bu olaylar değersiz addedilmiş ve halkımızın çoğunluğu mecliste temsil edilmeyerek UBP salt olarak hükümet olmuştur.

Son zamanlarda kritik bir dönem yaşıyoruz. Birtakım görüşmeler oluyor. Halkımız hiçbir şeyden haberdar edilmeden yoksulluğun, açlığın kıskaçları içerisinde hergün biraz daha eziliyor.

D.G.D. olarak bu konudaki görüşümüzü söylüyoruz. Görüşmelerin işçi sınıfımızın, köylülerimizin ve tüm emekçi kitlelerin çıkarına bir pozisyon alabilmesi ve halkımızın iradesini temsil edebilmesi ancak DANIŞMA KONSEYİNİN KURULMASI İLE mümkün olacaktır.

Bu şekilde bir uygulama kapalı kapıları aralayacak ve halkımız kendi kaderini tayin edebilmek için toplum sorunlarına daha büyük bir ilgi duyacaktır.

ÖRGÜTLÜ SAVAŞIMIN DÖNÜM NOKTASI : LEFKOŞA MİTİNGİ

(Baştarafı sayfa 2'de)

Ve gençlerin onar onar Libya çöllerine ihraç edilmelerine karşı olanlar haykırıyorlardı: «İşsizliğe, göçe hayır... Kontenjan hakkımız söke söke alırız.» Yurtları yıllardır açılmadığı, bursları verilmediği kesildiği yetersizliği nedeniyle büyük yokluklar içerisinde öğrenimini sürdürebilen ya da bırakmak zorunda kalan gençler bir daha haykırıyorlardı: «Yurtlar açılsın, burslar bağlansın» diye.

Koşulları aşabilmek daha insanca yaşayabilmek uğruna sürdürdüğü örgütlü savaşımda ilerici gençlik faşizan baskılarla göğüs göğüseydi. Faşist kurşunlarla İstanbul'da yitirilen Özer'ler, Mehmet'ler anılırken mitink alanını dolduran kalabalıklar faşizme olan kin ve nefretlerini vurguladılar. «Kahrolsun faşizm», «Bağımsız Kıbrıs» yurtseverler tarafından sürekli atılan sloganlar oldu.

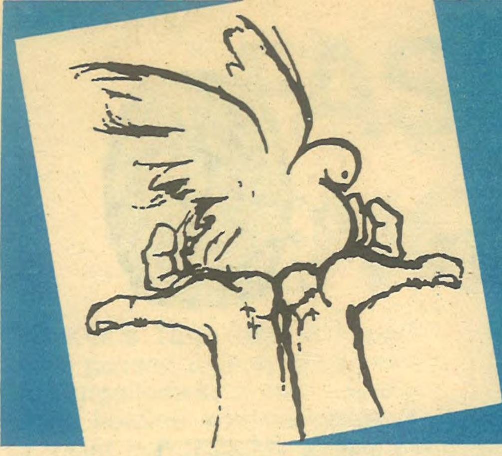
Y.Ö.A.K. - D.G.D. - KÖGEF başkanlarının yaptıkları konuşmalarda tüm sorunlar dile getirildi, örgütlü savaşımın sürdürüleceği ve halkların koparılarak alınacağı belirtildi.

Mitingi Kıbrıs İlerici Yurtsever Gençliğinin sorunlarının çözümlenme halkının savaşımına omuz verme kavgasında önemliydi. Bunu çok iyi hesaplayan egemen güçler mitingi engellemek için ellerinden gelen gayreti gösterdiler ama başarılı olamadılar.

Mitingi engellemek için eşdeğerlik gösteren mitingi saptırmak provake etmek işlevini yüklenen bir avuç bozguncu unsurda başarılı olmadı. Mitingi tertipleyen örgütlerin tüm birleştirici çabalarına karşı miting öncesi ve anında sekter tavırlarını sürdüren bu baylar liseli gençliğe de burjuva hayasızlık ve yalanlarını fersah fersah geride bırakan tavırlarla yaklaşmayı örgütlerden onları koparmayı yeğlediler. Büyük bir kitle ile mitinge katılmak böylece daha kolay provakasyon yaratmak amaçları bilinçli ve kararlı gençliğin tepkileri ile gerçekleşmez oldu. Tüm bölücü çabalarına karşın ancak çok az sayıyı içeren bir grupla, arkadan, kortej dışında yürüyebildiler.

Miting öncesi giriştikleri bütün yıkıcı çabaları ile bütünleştirdikleri miting yürüyüş ve alandaki bozguncu tavırları ve saldırıları ilerici gençliğin dostun sevinç ve gurur düşmanın hasret ve kuşkulu bakışlarıyla seyrettikleri disiplinli tavırları ile etkisizleştirildi. Ve miting başladığı biçimdeki disiplini ile halkın alkışları ve yürekten katılımı ile son buldu. Miting ilerici yurtsever gençliğin sorunlarının çözümlenmesi ve halkının savaşımına koşut mücadelesinde ileri bir adım oldu.

BARIŞ DOSTLU

AK DENİZ BARIŞ ve D

Avrupa öteden beri pek çok olayın odağı olagelmiştir.

Akdeniz ise gerek Avrupa'nın güney sınırını oluşturması ve özellikle ulaşım bakımından sahip bulunduğu stratejik önem dolayısı ile çağlardan beri büyük bir önem kazanmıştır. Bu özellikleri neticesi Akdeniz güvenliği Avrupa güvenliğinden Akdeniz'de barış Avrupa'da barıştan ve sonuçta dünya barışından soyut düşünülememektedir.

Akdeniz gelişmiş kapitalist ülkelerle geri bırakıtırılmış ülkeler arasında yer almaktadır. Dolayısıyle emperyalist monopol ile pazar arasında önemli bir yoldur ve emperyalist güçlerle önemi açıktır.

Akdeniz çevresinde dünya petrol yataklarının çok büyük bir kısmı yer almaktadır. Enerji gereksinimi bakımından gelişmiş kapitalist güçlerce dirimsel bir önem taşımaktadır Akdeniz.

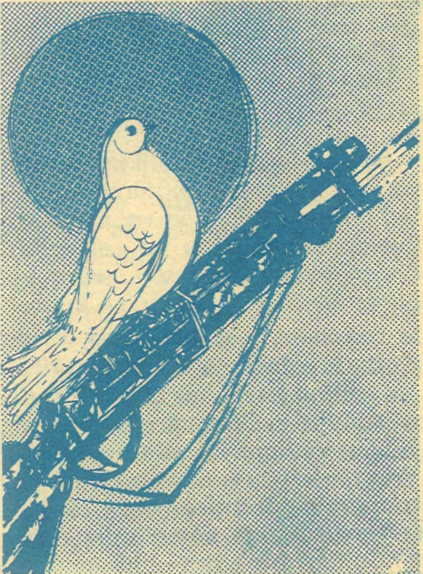
Akdeniz, Süveyş kanalı yoluyla Kızıldeniz ve Hint Okyanusunun kapısı görünümündedir. Güney ve Güney Doğu Asya'da gelişen ve başarıya ulaşan Ulusal ve Sosyal Kurtuluş savaşlarından sonra Emperyalizmin bu kapıya gereken önemi vermemesi düşünülemez.

Nihayet Akdeniz, Emperyalizmin Dünya Sosyalist Sistemini sarma stratejisinde çok önemli bir yere sahiptir.

Yukarda sayılanların oluşturduğu bileşke Akdenizin emperyalistler açısından nasıl elde tutulması gereken bir köprübaşı olduğunu gösterdiği gibi tam ters çıkarlar açısından emperyalizme karşı Ulusal ve Sosyal Kurtuluş savaşı veren ülkesi emperyalizm tarafından geri bıraktırılmış halklarca, ve emperyalist sömürüye karşı savaşım veren tüm güçlerce de dirimsel bir önem kazandığı açıktır.

Bütün bunlara savaşın sınıfsal özünü de eklersek o zaman barış savaşımcılarının yeri de kendiliğinden ortaya çıkar.

Bu gün AKDENİZ'de güvenlik ve barış işte böylesi bir ikilem karşısında uzlaşmaz sınıfsal çelişkiler arasındadır.

Günümüz Akdeniz'i çevresinde sürüp giden ve halklara kan, zulüm ve acıdan başka hiçbir şey vermeyip emperyalist tekellerin enerji gereksinimlerine ve talancı politikalarına sonsuz katkıda bulunan savaşların kökü 20. yy. başındaki bazı olaylardan kaynaklanmaktadır.

1789 Fransız Burjuva İhtilâli Feodalizmi yıkıp onun yerine kapitalizmi getirmiştir. Üretim biçimindeki bu değişiklik doğal olarak üretim ilişkilerini ve üretici güçleri de etki alanına almış, hayatın tüm kesimlerinde olduğu gibi kültürde de üretim biçiminden kaynaklanan belli görüşleri getirmiştir. Bunların başlıcası burjuvazinin kendi yaşadığı ülkenin tüm pazarına sahip olma gereksiniminden doğan **«Milliyetçilik»** olgusudur.

İşte bu olgu o dönemde Osmanlı İmparatorluğuna dahil olan Akdeniz çevresindeki Arap Halklarında 19. yy. sonu ile 20. yy. başı arasında kaçınılmaz olarak kendini göstermiş ve bağımsızlık hareketlerini başlatmıştır.

Akdeniz'in sayılan nitelikleri nedeni ile emperyalist tekeller ve onların devletleri bu bağımsızlık hareketleri içerisindde ajanlarını eyleme sokmakta ve Osmanlı İmparatorluğu egemenliğinden kurtulacak bu ülkeleri kendi egemenlikleri altına almak hesaplarını yapmakta geç kalmamışlardır.

Ancak bu olayların hemen ertesinde patlayan büyük 1917 ekim devriminin etkileri Akdeniz'de de duyulmuş ve halklar; tam bağımsızlık yolunda yeniden savaşıma başlamışlardır.

Buna karşılık emperyalizmin oyunları işe yaramıyacak, bağımsızlık savaşımları durmıyacak ve 1917 Büyük Ekim Devrimi'nin etkileri ile anti - emperyalist, anti - kapitalist bir öz kazanacaktır.

Akdeniz halkları o günden bu yana rahat yüzü görmemiştir. Zira savaş kışkırtıcısı emperyalistler çıkarlarını kaba kuvvetle koruyamıyacaklarını, halkların barış, ~~bağımsızlık, demokrasi ve top~~lumsal ilerleme savaşımını silahla bastıramıyacaklarını anlayınca, halklar arasındaki ajanlarını meydana sürdüler.

Bu hainler tarafından halkları böldüler «Böl ve Yönet» politikasını uygulamaya koydular.

Savaş, politikanın başka araçlarla sürdürülmesi olduğuna göre bu gün Akdeniz'de süren savaşlar Akdeniz halkları ile emperyalizmin çıkarlarının çatışmasının bir sonucudur.

Emperyalizm yerli ajanları vasıtası ile halkları bölmüş ve birbirine düşürmüştür.

Orta Doğu petrollerini kontrol etmek ve gelişen bölge halklarının anti-emperyalist bağımsızlık savaşlarını kırmak üzere emperyalizmin güdümünde bir İsrail devleti kurdurulmuş, yüzbinlerce Filistinli yurtlarından kovulmuştur. Bugün İsrail Orta Doğu'da Amerikan Emperyalizminin çıkarlarının bekçiliğini yapmakta, gerici Arap rejimleri ve İran şahı ile birlikte her ilerici hareketin, her anti-emperyalist eylemin bastırılması görevini yürütmeğe çalışmaktadır. Son Lübnan olayları daha önceki Ürdün iç harbi, TEL - ZAATAR katliamları, Kara Eylül'ler bize göstermektedir ki Orta Doğuda var olan bir Arap Yahudi harbi, bugün Orta Doğu'da Emperyalizmin çıkarlarının bekçiliğini yapanlarla kendi yurdunda insan gibi yaşamak, yurdunun yer altı, yer üstü servetlerine sahip çıkmak ve dünyadan sömürüyü, zulmü ve savaşı söküp atmak isteyenler savaşmaktadır. Yoksa Lübnan Falanjistleri, Ürdün ve Suudi Arabistan ne diye İsrail'le birleşip Filistinlileri katletmeye çıksınlar? Ardından bunlara Suriye de yardıma gelince ne diye yalnız Libya, Irak; ve Güney Yemen karşı çıksın ve bir de dünya devrimcileri? Ve ne diye Mısır Libya'ya saldırsın ikisi de Arap iken? Kıbrıs sorunu da işte bu aynı çarkın dişlilerinden biridir. **Emperyalizm Orta Doğu'daki petrol kuyularını kontrol altında tutmak, bölgede gelişen Ulusal ve Sosyal Kurtuluş Savaşlarını boğmak. Süveyş Kanal yoluyla Kızıldeniz ve Hint Okyanusuna varan deniz yollarını kontrol etmek ve dünya sosyalist sistemine saldırabilmek için Kıbrıs'ı elinde tutmak amacındadır.**

1878'lerde ada daha Osmanlıların iken burayı ele geçirmek isteyen İngiliz emperyalistlerinin Bahriye Nazırı, Kraliçesine Kıbrıs'ın önemini anlatırken **«Kıbrıs Asya'nın anahtarıdır»** demiştir. O günlerde daha yeni palazlanan Amerikan Emperyalizmi ise Osmanlı İmparatorluğu ile temsilci alışverişi yapar yapmaz ilk Konsolosluğunu İstanbul, İzmir, Mısır, Filistin, Balkanlar v.s. dururken ~~gelip~~ ~~Limasol~~'a açmıştır.

Ancak 1950'lere gelindiğinde Emperyalizm artık Kıbrıs'ta tutunacak gücü kendinde bulamıyordu.

Böylece her yerde olduğu gibi **«Böl ve Yönet»** politikasına başvurdu. **Etnik sorunları ön plana çıkardı ve her iki toplum içindeki işbirlikçileri vasıtasıyla Türk Toplumlarının arasına nifak tohumları ekerek toplumları birbirine kırdırarak bu günlere gelindi.**

Kıbrıs'ta sürüp giden bunca acı, ölüm ve kana karşın adadaki 99 millik İngiliz Egemen Üsleri olduğu yerde duruyor. Roketleri Sosyalist ülkelere ve Arap halklarına yönelik bu üslerin ABD Emperyalistlerine devir hesapları yapılırken, her iki toplum gericileri sus pus oluveriyorlar. Ama sıra toplumların birbirini boğazlamasına, savaşın sürüp gitmesine geldi miydi arslan kesiliveriyorlar.

Türkiye ve Yunanistan arasındaki Ege sorunu ayni yerden kaynak almaktadır. Dünyadaki birçok benzeri sorun olmadan görüşmelerle halledilen «Kıta Sahanlığı» sorunu ayyuka çıkarılmıştır. Budır. Zira halklar birbirine düşürülemperyalizmin işine yaramaktadır Zira halklar birbirine düşürülmekte, ortak düşman göz ardı edilmektedir. Ayrıca iki fakir ülke varını yoğunu silaha yatırarak silahlanmakta, Amerikan, Fransız ve Alman tekellerinin kasalarını doldurmaktadır. Ayni sorun Türkiye ve Yunanistan'daki gerici ve Faşistlerin de işine yaramaktadır. Çünkü şövenizm körüklenmekte halkın ilgisi dış sorunlara çekilerek ülke içindeki soygun, yağma düzeni gözardı edilmeğe çalışılmaktadır. Buna ek olarak da **«dış tehlike»** naraları atarak gelişen işçi sınıfı hareketi, grevler, ücret artışı taleplerini bastırma fırsatları ele geçmektedir.

Akdeniz'in güvenliğini sarsan ve tehlikeye atan olaylar bununla da bitmemektedir.

Son günlerde Mısır'ın Libya'ya saldırısı da bu çerçeve içerisinde görülmelidir.

Nasır döneminde Akdeniz'de Bloksuzluğun anti-emperyalizmin ve halkların Ulusal ve Sosyal kurtuluş savaşlarının bayraktarlığını yapan Mısır bugün o ayni Mısır değildir. Nasır'ın ölümü ile emperyalizm Mısır'da Enver Sedat eliyle ipleri ele geçirmiştir.

Sedat ABD emperyalistleri ve İsrail siyonistleri ile bir olup Filistinlileri satmanın hesaplarını yapmaktadır. Bu yolunda ona en büyük engel ilerici Arap rejimleri olmaktadır ve bu rejimler anti - emperyalist bir öze sahiptirler. Libya Arap Sosyalist Halk Cemahiriyesi ise bunlardan biridir.

İşte Mısır gericilerinin Libya halkına saldırısı bu gerçekten kaynaklanmaktadır. Ancak bu saldırı dünyadaki barışçı güçlerden gereken cevabı almış onun için de daha ileri gidemeden durmuştur.

Libya'nın yanı başındaki Fas gericileri kendi ülkelerinin halkının ezilmişliğini sömürülmüşlüğünü daha da artırmak için emperyalizmle işbirliği yapmaları bir yana Batı Sahrayı da işgal edip zengin yeraltı kaynaklarını İspanyol Burjuvazisine peşkeş çekme hesapları yapmakta saldırganlığını üst boyutlarda sürdürmektedir Ancak Fas gericileri de İspanyol faşistlerinin aldığı dersi, dünya barışçı güçleri sosyalist sistem dünya işçi sınıfı hareketi ile İlerici Cezayir halkının desteğindeki Sahra halkının kurtuluş örgütü

K DAYANIŞMA

DOSTLUK gölü olacaktır

Polisarro Cephesi ve Fas halkından alacak, kendi ülkesinde de halkından kaçacak delik arayacaktır.

Akdeniz'in Avrupa yakasında ise İspanya'da 40 yıllık Franko faşizmi İspanyol işçi sınıfı ve onun bağlaşıkları karşısında yıkılmış geniş anlamlı bir demokrasi kurulmuştur.

Fransa ve İtalya'da sol güçlerin çok önemli adımlar atacağı ortadadır. Böylece Barışçı savaşım üst boyutlara ulaşacaktır.

Öte yandan Fransız Burjuvizisi geliştirdiği silahlar ve körüklediği silahlanma yarışı ile fonksiyonunu tam anlamı ile yerine getirmeye, Akdeniz'i yalnız içinde değil, çevresinde yaşayanları da yok etmeye çalışmaktadır.

Yunanistan ve Türkiye ise dışa bağımlı tekelci burjuvazinin egemenliğinde Ege ve Kıbrıs sorunlarını allayıp pullayarak halklarına sunmakta, ülke içinde enflasyon ve pahalılık hat düzeyde iken şöven propaganda ile halklarını uyutmaya çalışmaktadırlar.

Günümüzde Akdeniz ve çevresi bu görüntüye sahiptir. Yukarda da değindiğimiz gibi bu sorunların silahlanmanın savaşın yoksulluğun sömürü ve baskının sebebi emperyalist güçlerle bölge halklarının uzlaşmaz biçimde gelişen, çıkarlarının çatışmasıdır.

Akdeniz'in bir kardeşlik gölü olması, emperyalizmin Akdeniz' den kovulmasına ve bir avuç para babasının yararına çalışan ekonomik sistem olan kapitalizmin yıkılıp yerine emekten, çalışanlardan yana bir ekonomik sistemin kurulmasına bağlıdır.

Dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkelerde gelişen işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş savaşları üçlü bileşeninin güçlü desteği ile Akdeniz çevresinde Ulusal ve Sosyal kurtuluş savaşı veren halklar ve işçi sınıfı bilimi bize bunun uzak olmadığını göstermektedir.

Akdeniz'i bir barış ve dostluk gölü yapacağımız günler uzak değildir. Bu savaş ise emperyalizme karşı savaşın ta kendisidir.

KÖGEF'İN barış konferansına sunduğu rapor

Günümüz dünyasının en önemli ortak demokratik hareketi, olan barış hareketi, yeni yeni kazanımlar elde ediyor. Barış için savaşım veren örgütler, bu yöndeki çabalarını artırıyor. Daha geniş kesimleri barış savaşımı içerisine, çekmeye çalışıyor. Barış hareketi uluslararası ve ulusal örgütler tarafından sürdürülüyor. Dünya barış hareketinin en üst örgütü; Dünya Barış Konseyi'dir. Dünyamızda, sosyalist sistemin doğması ile güçlenip gelişen barış hareketi, Dünya Barış Konseyi'nin ve ulusal barış örgütlerinin sürdürdükleri, ardıcıl savaşımla ilerliyor. **Uzun yıllar Türkiye'de barış hareketi, gerici - faşist güçlerin baskısı ile önlendi. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, dünya barış hareketinden koparılmak istendi. Ancak Türkiye işçi sınıfının gelişen hareketine koşut olarak barış savaşımı da gelişti ve güçlendi. Türkiye'de barış hareketinin örgütleyecek Barış Derneği kuruldu. Barış Derneği kısa zamanda, uzun mesafe katetti. İşçi sınıfının hızla gelişen, sömürüyü ortadan kaldırma savaşımına koşut olarak, barış hareketi de gelişti.**

Dünya barışçı güçlerinin uzun savaşımı sonucu 1975 yılında Helsinki'de bir anlaşma imzalandı. Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı diye anılan bu konferans sonucu, bir belge kabul edildi. Dünya barışçı güçlerinin zaferi sayılan bu sonuç belgesi, tüm Avrupa ülkeleri devlet başkanları tarafından imzalandı. Bu belge, Türkiye Basbakanı tarafından da imzalandı.

Helsinki Konferansı ayrı sistemlerden ulusların imzaladıkları, tarihi ortak bir belgedir. Konferans Son Senedi'nde bu belge nin altına imza atan ülkeler tarafından, en yaygın bir şekilde basılıp dağıtılması öngörülmüştür. S.S.C.B. bu konferans kararlarını, 26 milyon adet olarak basıp dağıttı. Diğer sosyalist ülkelerde de bu belge milyonlarca basılıp dağıtıldı. Kapitalist ülkelerde bu belge, halktan gizlenmeye çalışıldı. Türkiye ve Kıbrıs'ta bu belge kitlelerin bilgisinden uzak tutuldu.

Egemen eşitlik, egemenliğin özündeki haklara saygı, tehdide ve kuvvet kullanmaya başvurmama; sınırların dokunulmazlığı; devletlerin ülke bütünlüğü; anlaşmazlıkların barışçı yollarla çözümü; içişlerine karışmama; düşünce, vicdan ve inanç özgürlüğü; insan haklarına ve temel özgürlüklerine saygı; halkların haklarının eşitliği ve kaderlerini kendilerinin saptamaları hakkı; devletlerarası işbirliği; devletler hukuku uyarınca alınmış yükümlülüklerin iyi niyetle yerine getirilmesi ilkelerini getiren bu belgenin geniş kitlelere duyurulması ve hayata geçirilmesi için baskı yapılması, barışçı güçlerin en temel görevleridir. Türkiye barış hareketinin örgütü, Barış Derneği bu temel görevi yerine getirmek için 1 Eylül Dünya Barış Gününde bir ulusal barış konferansı düzenledi. **Helsinki Nihai Senedi ve Türkiye konulu konferansta bu belge katılan demokratik örgütler tarafından çeşitli yönleri ile tartışıldı.** Yabancı konukların da katıldığı Ulusal Barış Konferansı'na KÖGEF de 5 kişilik bir delegasyonla katıldı.

Konferansa bir rapor sunan KÖGEF; **Son Senet'in Kıbrıs'la olan ilişkileri ve Son Senet ilkelerinin Kıbrıs'ta ne oranda hayata geçirildiği, üzerinde durmuştur. KÖGEF' in Helsinki Nihai Senedi ve Türkiye konferansına sunduğu raporu, aynen yayımlıyoruz.**

Helsinki'de imzalanan Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Konferansı Son Senedi Avrupa ve dünyada barışın güçlenip kalıcı bir hale gelmesi yönünde atılan çok önemli bir adımdır. Son Senedin altına imza atmış bulunan devletlerin senette kabul edilen ilkeleri hayata geçirme yönünde atacağı somut adımlar yumuşama ve barışın geri dönülmez bir süreç haline gelmesi için gereklidir. Ancak Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı (AGİK) Son Senedinin kabul edilmesinden günümüze dek, senedin altına imza atmış olmasına rağmen, bazı devletlerin bunları hayata geçirme yönünde somut önlemler almadıkları gözlenmiştir. İnsanlığın zararına olacak olan nükleer bir savaş tehlikesinin artması bölgesel savaşların sürüp gitmesinden başka bir işe yaramıyacak olan bu tavırların teşhir edilmesi ve bunlara karşı savaşım verilmesi ilericilik, yurtseverlik görevidir. AGİK Son Senedinin hayata geçirilmesi, dünyamızdaki gerginliğin azalması, kanayan bir yara olan birçok bölgesel sorunun adil ve barışçı bir şekilde çözümünü getirecektir.

Bilindiği gibi dünyamızdaki gerginlik merkezlerinden bir tanesi de Kıbrıs'tır. Ortadoğu'daki çıkarlarını korumak ve petrolleri k o n t r o l altında tutmak, bölgedeki ulusal kurtuluş savaşlarını bastırmak isteyen emperyalizm bu amaçlarına ulaşmak için Kıbrıs'ta birtakım planlar uyguladı. Özellikle 2. Dünya Savaşından sonra Kıbrıs üzerindeki çabalarını yoğunlaştıran emperyalizm, adada yaşayan toplumları birbirine düşürmek için «böl ve yönet» politikasını uyguladı. Bu politikanın amacı Kıbrıs'ı NATO'nun batmayan bir uçak gemisi haline getirmekti. Kıbrıs'taki işbirlikçilerin de yardımı ile emperyalizm uzun yıllar süren çabalarında belli bir başarı elde etti. Toplumlar arasına ekilen kin ve nifak tohumları Kıbrıs sorununu doğurdu. Emperyalizm tarafından ortaya çıkarılan ve Bölge barışını büyük oranda tehlikeye düşüren Kıbrıs sorununun çözümünde AGİK Son Senedi doğru çözüm yolunu gösteren önemli bir belgedir. Kıbrıslı emekçilerin barış içinde yaşayacağı, bağımsız bir Kıbrıs dünya barışının sağlanmasına onemli katkıda bulunacaktır.

Uzun yıllar İngiliz kolonisi olan Kıbrıs, 1960'da Londra ve Zürih andlaşmaları ile sözde bağımsızlığını kazanırken, İngilizler ada üzerinde 99 mil karelik üslerini koruyor, Anayasa'da toplumlararası hoşnutsuzluğu artıracak boşluklar bırakılıyordu. Andlaşmaların olumlu yanı Birleşmiş Milletler üyesi Kıbrıs Cumhuriyeti'nin doğması ve sömürgecilik devrinin kapanması idi. Bu andlaşmalar Kıbrıs sorununu çözmedi. Emperyalizmin körüklemesi ile sorun daha da alevlendi ve günümüzdeki duruma gelindi. Bugün Kıbrıs üzerinde iki tane İngiliz

(Devamı sayfa 3'da)

işçi sınıfının savaşkan kolu MADEN-İŞ 22. genel kurulunu yaptı

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) na bağlı MADEN-İŞ sendikası 6 Eylül 1977 tarihinde en önemli günlerinden birini yaşadı.
Madenî Eşya Sanayicileri Sendikası (MESS) na karşı başlatılan grev 6 Eylül tarihinde 100. gününe ulaşırken ayni gün sendika 30. kuruluş yıldönümünü kutluyor ve 22. Merkez Genel Kurul toplantısını yapıyordu.

İstanbul Belediye Meclis salonunda saat 10.00'da başlayan Genel Kurula kabarık sayıda yerli ve yabancı konuk katıldı.

DİSK ve Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler uzun süren açış konuşmasında çok önemli konulara değinerek gerek DİSK ve gerekse Maden-İş açısından bu konuların bir değerlendirmesini yaptı.

Türkler konuşmasında sos yalist ve kapitalist sistemleri karşılaştırarak kapitalist sistem çözümsüz bunalımların pençesinde kıvranır ve sürekli gerilerken sosyalist sistemin her geçen gün kalıcı kazanımlarla ilerlediğini belirtti ve emperyalist soğuk savaş stratejisinin, sosyalist ülkelerin sabırlı çalışmaları sonucu bağıtlanan Helsinki Nihai Senedi ile resmen sona erdiğini söyledi.

Türkler daha sonra Türkiye'nin bugün içinde bulundu ğu duruma değinerek Milliyetci Cephe (MC)'nin ülkeyi bunalıma sürüklediği ve siyasal yöneliminin işbirlikçi tekelci sermayenin kârlarını yükseltmeye vurgununa, talanına ortam yaratmayı amaçladığını söyledi.

Konuşmasında gençlik so runlarına da değinerek sapık akımlara dikkati çekip DİSK Maden-İş olarak özellikle Mao'cu akımların, goşist unsurların bozgunculuklarını ve terörist eylemlerini kesinlikle tasvip etmediklerini belirtti. Faşist tırmanışın ekmeğine yağ süren bu terör eylemlerine ve işçi sınıfına ters akımlara etkin savaşım verdiklerini ve vermeye devam etmeleri gerektiğini söyledi.

Konuşmanın daha sonraki bölümünde Ulusal Demokratik Cephe (UDC)'nin niteliğini vurgulayarak UDC'nin MC yerine demokratik ilerici bir iktidarın kurulmasını hedeflediğini ve temel ilkesinin demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geniştletilmesinden ulusal çıkarlarımızın savunulmasından yana olan herkesi birleştirmek olduğunu belirtti.

Türkler, Cumhuriyet Halk Partisi (CHP)'nin UDC'ye karşı tavrını da ele alarak UDC'yi oluşturan güçlerin parlamento içinde faşizme karşı çıkan tek etkin güç niteliğindeki CHP ile dayanışmasını sürdüreceğini söyledi.

Konuşmasının son bölümünde Genel Başkan Türkler uluslararası işçi sınıfı hareketinin birliğinin sağlanmasını DİSK'in birincil hedeflerinden biri olduğunu belirterek Dünya Sendikalar Federasyonunun (DSF) tutumunu politika ve eylemlerini desteklediğini kaydetmiştir. Türk-İş'i bir kez daha ortak hedefler ve talepler doğrultusunda eylem birliğine çağırdıklarını söyleyen Türkler işverenlerin MESS grevleri ile işçi sınıfının sınıfsal savaşımını kazanılamaları olanağı olmadığını ve MESS grevlerinin sınıfsal savaşım açısından işçileri geriletmek değil daha da geliştirdiğini belirterek konuşmasını «Yaşasın dünya işçi sınıfının birliği. Yaşasın Maden-İş, Yaşasın DİSK» diye bitirdi.

Genel Başkan Kemal Türkler'in konuşmasından sonra yabancı konuklar genel kurula tanıtıldı ve konukların konuşmasına geçildi.

İlk olarak Barış Derneği Genel Başkanı Mahmut Dikerdem söz aldı. İstanbul Barosundan Orhan Apaydın, Türk Tabibler Birliği Merkez Konseyi Başkanı Erdal Atabek, CHP İstanbul milletvekili Metin Tüzün, İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü ve yerli konuklardan son olarak da İKD Yürütme Kurulu üyesi Vahide Esinsel söz alarak görüşlerini belirtti. Daha sonra Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF) Genel Sekreter Yardımcısı, Danimarka İşçileri Sendikası Sekreteri, Belçika Metal İşçileri Bölge Sekreteri, Yugoslavya Maden Sanayii İşçileri Sendikası temsilcisi ve CGT'ye bağlı Metal İşçileri Sendikası Sekreteri söz alarak işçi sınıfının uluslararası dayanışmasını vurguladılar.

Kongre çalışmaları 4 gün sürdü.

Maden İş Sendikası 100 gün önce haklarının alınması ve insanca bir yaşam için MESS'e karşı greve gitmişti. Parababalarının tüm çabalamalarına, grevi kırma gayretlerine rağmen Maden-İş'in yiğit işçileri MESS karşısında çelikten bir yumruk gibi dikiliyor. Tüm işçilerin emekçi halkın sonsuz dayanışması maddi ve manevi desteği ile daha da güçleniyor.

Grev başarıyla devam edi yor ve görülüyor ki yakın bir gelecekte emeğin zaferi gerçekleşecektir. Maden işçilerinin zaferi emekçi çoğunluğun zaferi olacaktır.

Mücadeleye dayanışmayı artırarak maddi ve manevi yardımları esirgemiyerek işçi sınıfının kazanılmış hakları üzerinde oynanmak istenen oyunları bozarak katkıda bulunmak her yurtseverin görevi olmalıdır.
HAYDİ DAYANIŞMAYA...

KTAMS grevi ardından

2.8.1977 tarihinde Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikasının aldığı bir kararla, 1000'i aşkın Kamu görevlisi grev yapmıştı. İlerici yurtsever güçlerin geniş destek ve sempatisini kazanan bu grev, gerici egemen güçlerin de bir o kadar saldırısı ile karşılaştı. 2.8.1977 tarihinde kademeli olarak başlayan ve 6.8.1977 tarihinde sona eren bu grev, ilerici hareket açısından önemli olaylara sahne olmuştur. İlk gün Posta, Gümrük, Veteriner daireleri ve tüm sağlık hizmetleri greve inmişti. Grevdeki memurların istekleri kabaca 5 maddede özetlenebilirdi.

1) Hayat pahalılığı tahsisatının ödenmesi
2) Personel yasasına mahsuben avans ödenmesi
3) Ek mesailer sorununun çözümlenmesi
4) Dairelerin öz sorunlarının çözümlenmesi
5) Grev kesintilerinin geri verilmesi

Bu kadar açık ve en doğal istekleri bile, şüphesiz gerici egemen güçler vermek istemiyecek lerdi. İstemediler de. Daha grevin başlamasından 3 saat geçmeden, Hükümet grevleri «Elzem hizmet» gerekçesini öne sürerek yasakladı. «Elzem hizmet» gerekçesi K.T.F.D. Anayasasının Toplu Sözleşme ve Grev hakkına ilişkin 44. maddesine ters düşüyordu. 44. madde böyle bir gerekçeyi kapsamıyordu. Egemen güçler yasaklama kararı alırkenden grevleri kırmaya çalıştılar. Baskı ve şiddete başvurdular. Polis ve diğer baskı güçleri Gümrüklerdeki grevi kırmaya gönderildi. Kırdılar da gümrüklerdeki grevi. Gümrükteki greve rağmen gümrük giriş - çıkışını serbest bıraktılar. Gümrük alınması gerekli malların giriş ve çıkışına engel olmadılar. Hükümetin bu baskıcı, grev kırıcı tutumu, nefretle karşılandı. Demokrasi havarileri bir anda gerçek yüzlerini ortaya koymuşlardı. Kendi yasalarını çiğniyorlardı. Yönetici ve aktif 20 kadar memura işten el çektirildi. Başbakan Konuk Sıkıyönetim ilân edileceğini ima eden açıklamalarda bulunuyordu. Buna rağmen grevci memurlar birlik ve dayanışma içinde grevlerini sürdürmüşlerdir.

Grevin ta başından beri Devlet Başkanı Rauf Denktaş'ın, UBP milletvekili oğlu Raif Denktaş'ın sahibi olduğu Z a m a n Gazetesi, emekçiye düşman tavrını sürdürdü. Gericilerin sesi olan bu gazete, greve karşı yalan, iftira dolu yayınlar yaptı.

Artık sarılığın en koyu tonuna ulaşan TÜRK - SEN'in AĞALARI greve karşı, düşmanca tavır almada ustalarından arka kalmadılar. Emekçi sendikası adına emekçilerin insanca yaşayabilmesi, en doğal haklarını alabilmeleri için başlattıkları bu greve karşı çıkıyor, gerici egemen güçlerle ağız birliği, eylem birliği yapıyordu. Sınıf sendikacılığının DEV - İŞ çatısı altında gelişip güçlenmeye başladığı günümüzde, TÜRK - SEN'in bu tutumu kendi üyeleri arasında hoş karşılanmadı. 60 kadar TÜRK-SEN üyesi grevden hemen sonra KTAMS'na geçti. Emekçilerin her grevinde TÜRK - SEN biraz daha erimektedir. Çünkü bu grev okullarında emekçiler yıllardır başlarına tepeden inme çöreklenen, sözde sendikacı özde patron yanlısı sendika ağalarını daha iyi tanımakta, onların sapsarı yüzlerini daha iyi görmektedir.

Yukrıda grevlerin ilerici unsurların sempati ve desteğini kazandığını belirtmiştik. Gerçekten grev süresince tüm demokratik kuruluşlar ve DEV - İŞ grevci memurların yanında yer aldılar. Onlara omuz verdiler. Muhalefet partileri grevleri desteklediler.

Gençlik yine her zaman olduğu gibi dayanışma geleneğini sürdürdü. Halkından kopmayan, ülkesinin gerçeklerine ters düşmeyen, örgütlü yüksek öğrenim gençliği ve Kıbrıs'taki gençliğin tek devrimci örgütü DGD, grevci memurlarla bütünleşmişti. Gençliğin halk oyunları ekibi grev yerlerinde Kıbrıs oyunları oynuyor, koro devrimci marşlar söylüyordu ve gençlik haykırıyordu memurlarla birlikte :

«UBP'nin hükümeti
Memlekete ters düşüyor ters»

Yüksek öğrenim gençliği ve DGD KTAMS'ı yararına bir kültür gecesi düzenlediler. Tiyatro, müzik, halk oyunları, şiirler ve küçük skeçlerden oluşan bu kültür gecesi halkın geniş desteğini kazandı.

YAŞASIN
İŞÇİ KÖYLÜ DAYANIŞMASI
YAŞASIN
GÖNYELİ KÜLTÜR DERNEĞİ

IRGAT OYUNUNDAN BİR GÖRÜNTÜ

Kurulduğundan bu yana işçi sınıfımızın başını çektiği Barış, Bağımsızlık, Demokrasi ve Toplumsal ilerleme savaşımındaki yerini alma uğraşı içinde olan G.K.D. İşçi - Köylü dayanışmasının somut örneğini vererek Sanayi Holding'deki grevci işçiler yararına tiyatro geceleri düzenlemiştir. G.K.D. gecenin tüm gelirini DEV-İŞ grev fonuna yatırmıştır.

Yaşlı köylülerin ve köylü kızların da rol aldığı tiyatro halk tarafından çok beğenilmiş ve köyde iki kez oynanmıştır. G.K.D.'nin yığınsallaşması büyük bir saygınlık kazanması ve işçi sınıfımız yanında yer alması egemen güçleri tedirgin etmektedir. Ancak bu çevreler türlü oyunlarla ve baskılarla Gönyeli halkının örgütlü savaşımını kıramıyacaklarını bilmelidirler.

Gönyeli'li dostlara «Kıbrıs ve Gençlik» olarak savaşımlarında başarılar dileyerek G.K.D. ile gazetemizin yaptığı röportajı yayınlıyoruz.

Soru — 1 Derneğinizi bize tanıtır mısınız?

Yanıt — 1 Derneğimiz 11.1.1977 tarihinde demokratik bir kitle örgütü olarak kültürel alanda faaliyetlerde bulunabilmek üzere halkımıza hizmet gayesiyle açılmıştır.

Soru — 2 Derneğinizin amaçları nelerdir?

Yanıt — 2 Başlıca amacımız halkımızın sorunlarına eğilmek, onların ekonomik, demokratik istemleri doğrultusunda mücadele vermek. Ayrıca halkımıza kültürel alanda faydalı olarak onların bilinç düzeyini artırmak. Bunun şöyle bir örneğini verebiliriz, 7 - 8 Temmuzda Gönyeli'de Haşmet Zeybek'in eseri olan «IRGAT» ı sahnelemiştik. Ayrıca grevde bulunan Dev-İş'e bağlı sanayi holding işçileri ile dayanışma amacıyle 12 Temmuzda Lefkoşa'da ayni oyunu sahneledik.

Soru — 3 Dev-İş'le dayanışmaya giderken amaçlarınız nelerdi?

Yanıt — 3 Kuzey Kıbrıs'ta gelişmekte olan toplumsal ilerlemenin başını çeken işçi sınıfımızdır. İşçilerimizin bu haklı davalarına katkıda bulunabilmek için demokratik bir kitle örgütü olarak hareketimizi işçi sınıfına tabii kılmak gerektiği inancındayız. Amacımız bu ilkeyi yerine getirmektir.

Soru — 4 Çalışmalarınızda karşılaştığınız güçlükler nelerdir?

Yanıt — 4 Gün geçtikçe güçlenmekte ve kitlesine kendini kabul ettirmekte olan derneğimizin bu güçlenişi karşısında doğal olarak çıkarcı çevreler gocunmaktadırlar. Bu çevreler buna bağlı olarak direk veya dolaylı olarak derneğimize çeşitli yollarla saldırıp yıpratmaya çalışmaktadırlar. Ancak bu gibi tutarsız saldırılar güçlenmemizi engelleyemiyecektir. Bundan ayrı olarak maddi olanak darlığı da daha bir hızla gelişmemizi az da olsa olumsuz yönde etkilemektedir.

Soru — 5 Demokratik bir kitle örgütü olarak diğer demokratik kitle örgütleri ile dayanışma içerisinde misiniz?

Yanıt — 5 Herşeyden önce derneğimizin yeni kurulmuş bir örgüt olması nedeniyle gerektiği şekilde gerçekleştiremedi̇ğimiz gerekli dayanışmayı gün geçtikçe güçlenmekte olan örgütümüz bundan sonra her geçen gün daha güçlü olarak diğer demokratik kitle örgütleriyle dayanışma içerisinde iş birliğine gitmeyi amaçlamaktadır.

Bu vesile ile bizlere her zaman destek olmaya çalışan diğer kardeş örgütlere dost selâmlarımızı iletiriz.

KÖGEF'İN BARIŞ KONFERANSINA
SUNDUĞU RAPOR

Baştarafı sayfa 7'de

askeri üssü varlığını sürdürmekte ve Bölge Barışını tehdit etmektedir. Bu üslerde nükleer silahların bulunduğu bilinen bir gerçektir. Hem Kıbrıs'ın bağımsızlığını, hem de bölgede barışı tehdit eden bu üsler AGİK Son Senedi'nin ruhuna ters düşmektedir. Bu üslerin kapatılması yönünde tüm barışçı güçlerin aktif savaşım vermesi gerekmektedir.

1974'de meydana gelen olaylardan sonra ikiye bölünen Kıbrıs'ın bağımsızlığını tamamen ortadan kaldıracak olan bir girişim de, Kuzey Kıbrıs'ta Bağımsız bir Türk Devleti'nin kurulması girişimidir. Türkiye'nin de altına imza atmış bulunduğu AGİK Son Senedi'ne taban tabana zıt olan bu girişimin, barışçı güçler tarafından dikkatle izlenmesi gerekmektedir. Soruna taraf olan diğer devletler gibi, Türkiye'nin de Kıbrıs politikasında AGİK Son Senedi ilkelerini hayata geçirmediği bir gerçektir. İlkelerin hayata geçirilmesi bir yana, Bağımsız Türk Devleti tezine de belirli oranda prim verildiği gözlemlenmektedir. Bölgede ve adada barışı dinamitleyecek olan bu tez, özellikle son dönemde sinsi sinsi hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Kıbrıs'ın bir NATO üssü haline gelmesinden başka hiç bir işe yaramıyacak olan bu girişime karşı, tüm barışçı güçleri uyarıyor ve gu girişimleri etkisiz kılmak için etkin tedbirler almaya çağırıyoruz.

Türkiye'nin de imzaladığı Son Senedin birinci ilkesinde «Katılan devletler özellikle her devletin hukuk eşitliği, toprak bütünlüğü ve özgürlük ile siyasal bağımsızlığı da kapsamak üzere, karşılıklı olarak birbirinin egemen eşitlik ve kişiliği ile birlikte egemenliğin kavradığı ve bu kavramın özünde bulunan tüm haklara saygı gösterirler» denmektedir. Anlamı gayet açık olan ve kabul edilen bu ilkeyi Kıbrıs konusunda hayata geçirmek, soruna taraf olan tüm devletlerin en temel görevidir. Daha sonraki ilkeler olan «Tehdide veya kuvvet kullanmaya başvurmama» sınırların dokunulmazlığı», «devletlerin ülke bütünlüğü» ilkeleri de Kıbrıs sorununda bu ilkelerin altına imza atan taraflarca hayata geçirilmelidir. AGİK Son Senedi 5. ilkesinde «Katılan devletler arasındaki anlaşmazlıkları uluslararası barış ve güvenliği ve adaleti tehlikeye düşürmeyecek biçimde barışçı yollarla çözümlerler» deniyor. Devamla «Bu amaçla taraf bulundukları anlaşmazlıklara daha önceden kabul ettikleri herhangi bir çözüm yöntemini de kapsamak üzere görüşme, soruşturma, arabuluculuk, uzlaştırma, hakemlik yargısal çözüm veya seçecekleri başka barışçı yollara baş vururlar» denmektedir. Bu ilke ışığında Kıbrıs Sorununun çözümü ancak barışçı yollarla, toplumlar arası görüşmelerle sağlanabilir. Soruna taraf olan ve bu ilkeyi kabul eden Türkiye'nin toplumlar arası görüşmelerin başlaması için yoğun çaba harcaması gerekmektedir. Emperyalizm; gerici ve faşist güçler toplumlar arası görüşmeleri istememektedir. Bu görüşmelerin başlaması kuşkusuz yine barışçı güçlerin savaşımına, AGİK Son Senedi'nin hayata geçirilmesi için harcanacak çabalara bağlıdır. Son Senette yer alan diğer ilkeler de Kıbrıs sorununa taraf olan ülkelerce uygulamaya konmalıdır.

2. Dünya Savaşının bitiminden bu yana bunca uzun zaman geçmiş olmasına rağmen, Avrupa'da çözümlenmemiş birçok sorun vardır. Ülkelerin bağımsızlığına ve refah içinde yaşama, mutlu olma haklarına saygılı olmadıkça hiç bir ülkenin gerçekten özgür olamıyacağı, silahsızlanma ve özellikle nükleer silahsızlanma ile ilgili tedbirler kabul edilmeden detant'ın Avrupa kıtasında ve dünyamızda gerçek güvenlik ve barışçı sağlıyamayacağı ortadadır. Bu çerçeve içersinde çözümlenmemiş sorunlardan bir tanesi olan Kıbrıs sorunu da ancak adanın bağımsızlığına saygı gösterildiği zaman çözümlenebilecektir. Bağımsız, Bağlantısız yabancı üslerden arınmış, egemen ve toprağı bütün bir Kıbrıs bölgede barışın sağlam teminatlarından bir tanesi olacaktır. Kıbrıs sorunu Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve bütünlüğünü koruyacak Türk ve Rum toplumları arasında barışçı ve demokratik bir işbirliğini sağlayacak şekilde çözümlenmelidir. Bu da tarafların AGİK Son Senedi ilkelerine saygılı olması ile sağlanabilir.

AGİK Son Senedi'nin «Akdeniz'de güvenlik işbirliğine ilişkin sorunlar» başlıklı bölümünde «katılan devletler ortaklaşa çıkarları bulunan barışa yardımcı olma, bölgede silahlı kuvvetlerin azaltılması, güvenliğin güçlendirilmesi, bölgede gerginliklerin azaltılması ve işbirliği çerçevesinin genişletilmesi» amacını belirtmektedirler. Son Senedin imzalanmasından günümüze dek Akdeniz bölgesinde yukarıda belirtilen görüşler hayata geçirilmemiştir. Filistin halkının meşru hakları ABD emperyalizmi ve İsrail siyonistleri tarafından gasp edilmekte, Lübnan'da savaş körüklenmekte, Kıbrıs sorunu sürüp gitmekte, Mısır Libya'ya saldırtılmakta, Türkiye ile Yunanistan arasındaki Ege sorunu askıda durmaktadır. Avrupa güvenliği sıkı bir şekilde Akdeniz bölgesinin güvenliğine bağlıdır. Bunun için AGİK Son Senedi'ni imzalayan ülkeler Akdeniz'de barış, güvenlik ve işbirliğini sağlamak için son senette yer alan görüşleri hayata geçirme yönünde yoğun çaba harcamalıdır.

SANAT KÖŞESİ

SAVAŞIMINI BARIŞTAN, İLERLEMEDEN, DOSTLUKTAN, YURTSEVERLİKTEN YANA İŞÇİ SINIFININ SAFLARINDA MİLİTANCA SÜRDÜREN ŞİLİ'Lİ YAZAR

PAPLO NERUDA DÜNYA HALKLARININ YÜREĞİNDE YAŞIYOR

Paplo Neruda

Şili halkının

yigit

savaşçısı

Gerek yapıtları, gerekse çeşitli konferans ve eylemleriyle işçi sınıfı savaşımında yer almış ve bu uğurda savaşımını militanca yürütmüş olan Şili'li ozan Pablo Neruda (asıl adı Neftali Ricardo Reyes), 1904 yılında Şili'nin Parral kasabasında doğdu. Annesi öğretmen, babası demiryollarında görevliydi.

İlk önemli kitabı **«Yirmi Aşk Şiiri ve Bir Umutsuz Şarkı»** 1924 yılında yayınlandı. O yıllar Latin Amerika şiirinin durgunluk dönemine raslar. Ozanlar ya Avrupa'da yaygın olan akımların taklitçiliğini yapmakta ya da yeni birtakım akımlar yaratma konusunda güçsüz çabalar göstermekten öte gidemiyorlardı. Neruda, ülkesinin geri bıraktırılmış, sömürgeciliğin elinde uzun yıllar inlemiş bir ülke olduğunun bilincindedir. Salt siyasal bağımsızlığın yetmediğini, bunun yanı sıra kültür bağımsızlığı da gerektiğini saptayarak işe girişir. Bu bakımdan, Neruda'nın 20 yaşındaki bu adı duyulmamış ozanın şiirleri, yanardağların ve büyük yaylalardaki yalnız evlerin diliyle konuşmaya başlaması şiire yepyeni bir soluk getirir. Neruda'nın şiirinin kaynağı, babasının 1910 yıllarında işi nedeniyle güneydeki yaylalarda Temuco'ya yerleşmesiyle başlar. Neruda orada büyük okyanus yağmurlarının küçük köy evlerini, demiryollarını, ormandaki ağaçları sürükleyip götürdüğünü görür. Şili'nin ıssız doğa görünümleri ozanın bilincinde sonsuz bir yalnızlık olarak yansır.

Üniversite öğrenimini tamamladıktan sonra dış işlerinde görev alır. 1927 yılında Rangoon'a, bir yıl sonra Seylan başkenti Kolombo'ya, 1930'da da Batavia ve Singapur'a konsolos olarak atanır. Neruda buralarda doğuyu ve çöküp yozlaşmakta olan İngiliz sömürge yönetimini yakından izleme fırsatı bulur. İngiliz soylularının zarifliği, mihracelerin göz kamaştıran zenginliklerinin arkasında büyük halk yığınlarının korkunç yoksulluğunu görür.

1934'de Barselona'ya, 1935 yılında da Madrit'e yerleşir. İspanya'nın aydınlıklı ozanları Lorca, Raphael Alberti, Luis Cernuda, Manuel Altolaguirre ve Miguel Hernandez'le birlikte «Şiirin Yeşil Atı» dergisini çıkarır. Burada yazdığı şiirler Neruda'nın Madrit'teki yaşamının izlenimci duyarlığını yansıtır. «Sesiyle portakal ağaçlarının yasını duyuran» Lorca ile Madrit'in dar ve güneşli sokaklarında gezintiler, düşler, umutlar, sevinçler ve sakin bir yaşamla Neruda mutlu bir ozandır. Ama bu uzun sürmez. İspanya'da iç savaş başlar. Tüm Avrupa gericiliğinin ve Alman faşistlerinin desteğinde Frankocular ülkeyi kana boğarlar. Neruda'nın şiirinde radikal bir dönüşüm belirir. 19 Ağustos 1936'da Federico Garcia Lorca'nın faşistler tarafından kurşuna dizilmesiyle Neruda Cumhuriyetçilerin saflarında görülür. İspanya deneyi Neruda'ya bir kitap kazandırır. **«Yüreğimdeki İspanya». «Dünya Ozanları İspanya Halkını Savunuyor»** adlı dergiyi de bu sıralarda çıkarır.

Neruda'nın Marksizme bağlanışı doğrudan doğruya İspanya İç Savaşı'nın sonucudur. Neruda Marksizmi **«o yıllarda faşizme karşı tek savaş silahı»** saydığını söyler. «Saf şiiri» savunanlara karşı «Saf olmayan şiir» ile çıkması hem onun ideolojik yönsemeleri, hem de nesnelere karşı olan gerçekçi tutumu ile bütünleştiğini gösterir. **«Saf olmayan şiir»** ise, **«yaptığımız herşeyle bulanmış siyasal inançlar, kuşkular ve yergilerle dolu bir şiir»**dir. Neruda'yı sürgüne götüren onun siyasal inançlardan ödün vermeyen yiğit tavrı olur.

Neruda 1941'de Guetemala, 1942'de Küba'da bulunur. 1944 yılında Santiago Büyük Şiir Ödülü'nü, 1945 yılında ise Şili Ulusal Edebiyat Ödülü'nü kazanır. Aynı yılın Haziran ayında Şili Komünist Partisi'ne girer.

II. Dünya Savaşından sonra Şili'de demokrasi savunucuları ortaya çıkar. Neruda'nın eski arkadaşı Gonzales Videla bunlardan biridir. Gonzales. demokrasiyi gerçekleştirecek, işçilerin haklarını koruyacak ve bir toprak reformu yapacaktı. Senatör Neruda Videla'nın en ateşli destekleyicisi olur. Seçimler yapılır ve Videla başkan seçilir. Neruda, sözlerinin tekini bile gerçekleştirmek şöyle dursun, tam bir polis devleti kuran Videla'ya yiğitçe karşı çıkar. Bu yüzden çeşitli baskılarla karşılaşır. 1947'de **«Milyonlarca Adama Açık Mektup»**tan dolayı soruşturmaya maruz kalır. 1948'de ise **«Suçluyorum»** adı altında senato konuşmalarının yayınlanması sonucu hakkında tutuklama emri verilir. Bu arada Videla'nın ajanları evini ateşe verirler. Neruda, siyasal inançları yüzünden 1949'da anayurdunu terketmek zorunda kalır, 1. Uluslararası Barış Konferansı'na katılır. Konseye üye seçilir. 1950'de sürgün yıllarının ürünü olan **«Genel Şarkılar»** adlı büyük epik şiiri Meksiko'da yayınlanır. Bu yapıt Şili'de de gizlice yayınlanır. 1950 Kasımında Uluslararası 2. Barış Kongresi'nde Picasso ve Paul Robeson ile birlikte Barış Ödülü'nü alır.

1952 yılında üç yıl 5 aylık sürgünden sonra Şili'ye döner.

1953 yılında Stalin Barış Ödülü'nü alır.

1957'de Şili Yazarlar Derneği başkanlığına seçilir.

1960'da Küba'yı ziyaret eder, Küba devrimi ile ilgili 42 şiir yazar. 1961'de Amerika'da Yale Üniversitesinde fahri üyelik.

1962'de Şili Üniversitesi Felsefe Fakültesi'nde öğretim üyeliğine seçilir.

1965'de Oxford Üniversitesi'nde fahri doktorluk.

1970'de Şili'nin Paris Büyükelçiliğine atandı.

1971'de Nobel Ödülü'nü aldı.

1948'den sonra birçok yılını sürgünde geçiren Neruda, geri bıraktırılmış bir ülke sanatçısı olarak faşizme karşı yılmadan savaşır ve sonunda ülkesinde demokratik bir rejimin kurulduğunu görerek Paris Büyükelçiliğinden istifa ederek yurduna döner. Amacı, ülkesinde daha aktif olarak demokrasi savaşımını sürdürmekti. Ne var ki, 11 Eylül 1973 tarihinde, demokratik seçimler ve halkoyu ile iktidara gelen Başkan Salvador Allende'nin, en geniş toplumsal tabakaların işçi sınıfı etrafında kenetlendiği Halk Birliği hükümeti İTT, CIA ve onun paralı askerleri tarafından hançerlenir. Onbinlerce ilerici, yurtsever, demokrat, onbinlerce emekçi, Şili'nin yasal başkanı Allende, ünlü halk ozanı Victor Jara hunharca katledilir. Gözlerini kan, kin, para ve şiddet bürümüş faşist cunta, Şili'yi ABD, Federal Almanya ve diğer emperyalist şirketlerin yağmasına teslim eder.

Faşizm, Şili'de yeniden yerleşirken ünlü ozan ölüm yatağındadır. Ülkeyi kana boğan faşist cunta, Neruda'nın evini altüst eder, kitaplarını yakar, camlarını kırar, telefon tellerini kopartır. Halkının bağımsızlığı ve özgürlüğü için bıkıp usanmadan savaşan ozan için faşizmin olanca acımasızlığını ve barbarlığını göstermesi olağandır çünkü. Ve sonuç olarak Neruda tomsonlu askerlerin gölgesinde can verir (23 Eylül 1973).

Pablo Neruda'nın cenaze töreni, asker ve polis kordonu altında yapılır. Cuntanın, cenaze törenine yalnızca ozanın yakınlarının katılmasına izin vermesine karşın, törene çok sayıda yurtsever katılır. Cuntaya karşı marşların, şarkıların söylendiği bu cenaze töreni faşist Şili cuntasına karşı yapılan ilk muhalefet gösterisidir.

Bugün, Şili halkını işsizliğe, açlığa, yokluğa, sefalete ve karanlığa mahkûm eden faşist cunta ve onu destekleyen emperyalist merkezler, yalnızca Şili halkının yükselen ulusal ve toplumsal direnci ile değil, tüm dünya emekçilerinin ve halklarının giderek genişleyen direnci ile karşı karşıyadır.

«Ölüm bile benim için maddesel bir olaydan başka birşey değildir» diyen ünlü ozan, özgürlüğün sönmeyen alevini, barıştan, ilerlemeden, dostluktan, yurtseverlikten yana savaşımlarını sürdüren milyonların yüreğine dağlamıştır.

Selam sana NERUDA!

ŞİLİ'DE BİR YERDEN NERUDA'NIN DEVRİMCİLERE SON SESLENİŞİ : SATRAPALAR

NIXON, FREI ve PINOCHET
bugüne, bu acı
eylül ayına dek
1973 yılının
Bardoberry, Garrastazu ve Benzer ile
beraber
aç çakalları
tarihimizin; kemiriyorlar
bayrakları
bunca kan, bunca ateşle
alınmış olan
serserice ağa - çiftliklerinde
cehennem baskıcıları,
satraplar, bin kez satın alınmış
ve kendilerini satmışlar, işbirlikçileri
New York kurtlarının.
Silahlar, dolara aç,
kurbanlarının kanı ile lekeli
işkenceye çekilmiş halkının,
orospu çocukları, havasıyla
ekmeği ile tecim eden Amerikanın,
kokuşmuş işleri cellat uşakları,
domuz sürüsü domalan para babalarının,
kanun diye yalnız işkenceyi bilen
ve ızdıraplı açlığını halkın.

PABLO NERUDA

(Bordaberry Uraguay'ın, Garrastazu Brezilya'nın ve Banzer de Bolivya'nın devlet başkanlarıdır.)

Başyazı

Baştarafı s. 1'de

pıyor. İşçi sınıfının bu savaşımı diğer emekçi katmanları da etkiliyor. Onlar da örgütlülüklerini artırarak savaş alanında yerlerini alıyorlar. Kavganın böylesine büyüdüğü bir dönemde, Türkiye işçi sınıfının tek sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK, tüm ulusal demokratik güçlerin, ulusal demokratik cep hede birleşmeye çağırdı. Bu çağrı ülkede geniş yankılar uyandırdı. Ulusal Demokratik Cephe (UDC)'nin kurulması için, yoğun çabalar devam ediyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ve sözcülerinin devrimci geçinen bozguncu sapık akımların mao'cuların saldırılarına rağmen UDC' nin kurulması yol alıyor. Türkiye'de faşist tırmanmanın durdurulması ve sosyalizme açılan, ileri demokratik bir düzenin kurulması için, UDC işçi sınıfı ve diğer ulusal demokratik güçlerin en güçlü silahı olacaktır.

Faşist tırmanmanın alabildiğine yükseldiği bu dönemde, şövenizm de buna koşut olarak artıyor. Gerici faşist güçler, içte emekçi halka saldırırken dışta ve özellikle Kıbrıs'ta emperyalizmin planlarını hayata geçirici yönde çaba harcıyorlar.

Son dönemde Kıbrıs'ta, emperyalizm, adanın bağımsızlığını tamamen ortadan kaldırma girişimlerini yoğunlaştırmıştır. «Bağımsız Türk Devleti» tezi yine güncelleştirilmiş ve bu yöndeki çabalar artırılmıştır. Gerici Denktaş iktidarı, Kıbrıs'taki ekonomik çöküntüyü, emekçi halkı sefalete iten pahalılık ve işsizliği şövenizmle unutturmaya çalışmakta; bu sorunların Bağımsız Türk Devleti ilân edildiği zaman, giderileceğini söylemekte ya ni, yalan söylemektedir. Bu gerici iktidar da bilmektedir ki «Bağımsız Türk Devleti» formülü, adanın bir NATO üssü olması dışında birşey getirmiyecektir. Aksine, işsizlik, pahalılık demokratik güçler üzerindeki baskılar daha da artacak. Türkiye'deki gerici faşist güçler de bu emperyalist çözümün çığırtkanlığını yapmakta ve Kıbrıs'taki gericilere yardımcı olmaktadırlar. K.T.F.D.'ndeki faşist örgütlenmelerin, Türkiye'den organize edildiği artık herkesce biliniyor. Türkiye'de faşist tırmanma ile Kıbrıs'taki emperyalist çözümlerin hayata geçirilmesi arasında böylesi sıkı bir bağ vardır. Türkiye'deki demokratik güçler ise adanın bağımsızlığından yanadır. Türkiye'de faşizmin geriletilmesi, işçi sınıfının yeni yeni kazanımlar elde etmesi, Kıbrıs sorununu da yakından etkileyecektir. Faşizmin azgın saldırılarını yenecek olan, Ulusal Demokratik Cephe emperyalizmin Kıbrıs'tan sökülüp atılmasında da, adanın bağımsızlık ve toprak bütünlüğünün sağlanmasında etkili olacaktır. Ulusal Demokratik Cephe'nin kurulması, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin Türkiye'deki oyunlarını bozarken, Kıbrıs emekçi halkının da adanın bağımsızlığı için verdiği savaşımda yardımcı olacaktır.

MUHALEFETİN BAŞARISI

Baştarafı s. 1'de

oy, Kıbrıs Türk toplumunun geleceği açısından çok önemlidir. Bu arada TKP - CTP ve HP adaylarının UBP karşısında kazandıkları başarılarda, gelecek için önemlidir. Kazanılan yerlerde, mahalli idarelerin önemi hatırlanarak, yapılacak özverili ilerici çalışmalar, UBP'nin yıkımını çabuklaştıracak bir başka nokta olacaktır. Bu arada özellikle muhalefet partilerinden CTP'nin, büyük şehirlerde ve köylerde kazandığı başarı ile seçimi kaybettiği yerlerde aldığı önemli sayıda oy; bilim doğrultusundaki örgütsel çalışmaların, kazanımlarını göstermesi açısından da önemli olduğuna inanmaktaydı.

Bu konuda, Kıbrıs ve Gençlik olarak belirtmek istediğimiz bir husus da; emekçi halkın UBP'nin bozuk ekonomik politikasına; bir anlamda da, ilerici güçlerin örgütsel, politik çalışmaları sonucunda; tepkisel olarak oy kullanmama şeklinde beliren tavrını; bu bozuk gidişe dur diyen ilerici güçler iyice değerlendirmeli ve gelecek günlerdeki örgütsel çalışmalarını hızlandırmalı, böylece halkın bu tavrını bilinçli ve kararlı bir ilerici - devrimci potansiyele dönüştürülmelidirler. Unutulmamalıdır ki, UBP'nin yıkılıp gitmesi, Kıbrıs'ın bağımsızlığı ile insanın insan tarafından sömürülmediği gerçekten bağımsız - demokratik Kıbrıs savaşımı yolunda, önemli bir yeri oluşturmaktadır.

Seçim sonuçları, Kıbrıs'ın Emekçi Halkına ve tüm ilerici güçlere kutlu olsun.

ERKEK YURDU SÖKE SÖKE ALINDI

Baştarafı s. 3'de

ve diğer sorunların doğrultusunda halkı ile verdiği omuz omuza savaşımda ileri boyutlara varıyordu. «Açtırmayız» sözlerine karşın ilerici gençlik çeşitli biçimdeki eylemlerinde «İstanbul'da erkek yurdu hakkımız söke söke alırız» sloganını yanıt olarak veriyor ve bu slogan alabildiğine kitleleri etkilendiriyor, sahip çıkılıyordu.

Sonuçta örgütlü savaşım şaşmaz sonucunu bir kez daha vurguluyordu. İstanbul'da erkek yurdu egemen güçlerin ellerinden koparılarak alınıyor ve **yüksek öğrenim gençliğinin kazanımı olarak beyinlerde yer ediyordu.** İstanbul'da erkek yurdu söke söke alınırken «Biz yaşadıkça erkek yurdu açtırmayız» diyen öğrenci müfettişlerinin sorunla ilgili yeri de ibret verici bir durum alıyordu. Müfettişler İstanbul'da erkek yurdu bulunması ve açılması için gereken çalışmaları yürütecek komitenin üyesi olarak yer yer İstanbul'da dolaşarak yurt bulunmasında çaba gösterme zorunda bırakılıyordu.

Kıbrıslı ilerici yüksek öğrenim gençliği yurt kazanımlarının örgütlü savaşım ile sağlandığının bilincindedirler.

Türkiye'deki bütün Kıbrıslı öğrencilerin yaşayabilecekleri tüm yurtların açılması, öğrenimlerini ve yaşamlarını zorlayan diğer sorunlarının çözümlenmesi için de aynı kararlılık ve bilinçle savaşlarını sürdüreceklerdir.

Hedef İzmir'e ve Adana'ya birer erkek yurdu açtırmak, Ankara ve İstanbul'a mevcut yurtların yanısıra yeni yurtlar açılmasını sağlamaktır. Hedefe varmak için «Yaşasın Örgütlü Mücadele...»

BURSLAR ARTIRILMALIDIR

Baştarafı s. 3'de

Yukarıda çok mütevazi bir şekilde belirtilen bu rakamlar çerçevesinde, bir öğrencinin günün yaşam koşullarında, ayda en az 1750 TL ile ancak geçinebileceği görülmektedir.

Birçok ekonomik zorluklar ve engellemelerle öğrenime gelen gençler, Türkiye'de yokluğa ve açlığa itilmektedir. «Parası olan okusun» mantığında olan iktidar ise öğrencilerin haklı istemlerini çarpıtmaya çalışmaktadır. Oysa, istemler açıktır: Yediyüzelli TL olan burs miktarı yaşam koşulları gereğince 1750 TL. sına çıkarılmalıdır.

Bozuk düzenden kaynaklanan öğrenci gençliğin sorunları, bu bozuk düzen değişmedikçe gerçek bir çözüme ulaşamaz. Ama bu demek değildir ki öğrenci gençlik haklı istemlerini alabilmenin yollarını aramayacaktır. Elbette ki gençler haklarını arayacaktır. Y.Ö.G. akademik, demokratik haklarını alabilmek için örgütlenmenin zorunluluğunun bilincindedir. Örgütlü ve kararlı bir şekilde, öğrenci gençliğin en doğal hakları olan, yurt, burs ve kontenjanla ilgili savaşım sürerken bir kez daha hep birlikte Kıbrıslı gençlerin mücadelesinin süreceğini vurgularız.

Yurtlar Açılsın, Kontenjanlar Alınsın.
İhtiyaçlı Herkese Burs Verilmelidir.
Nakdi Yardımlar Bursa Dönüştürülmelidir.
Burslar Asgari 1750 TL Olmalıdır.

DANIŞMA KONSEYİ

Baştarafı s. 6'de

Danışma Konseyinin oluşmasında önerimiz şudur: Muhalif partilerin seçimlerde aldıkları oy oranına göre konseyde temsilci bulundurması ve toplumlararası görüşmelerde KTFD kararlarının bu konseyde biçimlendirilmesidir.

Danışma Konseyinin kurulması ile inanıyoruz ki toplumumuzda konseye karşı saygınlık artık gelişecektir. Konseyin toplumumuzda yer edip olgunlaşması halinde toplumlar arası görüşmelere katılacak görüşmeci kesinlikle Danışma Konseyinin önerilerini alacak ve onun görüşmelerdeki izlenimi ve alınan kararlarda Danışma Konseyine getirme mükellefiyeti doğacaktır.

Bu şekilde bir uygulama halkımızın çıkarları için geçerlidir. Böylelikle halkımız toplumsal kararların alınmasında söz sahibi olacaktır.

DANIŞMA KONSEYİNİN KURULMASI ZORUNLUDUR. Bu birkaç sermayedar ve vurguncunun değil emekçi olan herkesin yararınadır.

DEV - İŞ'İN ZAFERİ

Baştarafı s. 1'de

da en büyük güvencelerden biri olan işçi sınıfının sınıf ve kitle sendikacılığı, çerçevesinde sendikal birliğinin kurulması sürecinde, önemli bir köşe taşıdır. Bu olay aynı zamanda tüm çalışanların sendikal birliğinin kurulması sürecinde-, ileriye atılmış adımların göstergelerinden biridir.

Kıbrıs ve Gençlik gazetesi olarak toplu sözleşme görüşmelerine başlıyan DEV İş'in her zaman yanında olduğumuzu, tekrar vurgularken «Yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyen; yüzlerce ilerici - yurtsever - devrimci gencin de dostça selamlarını iletmeyi bir görev sayıyoruz.

Bu arada öğrenildiğine göre, Kıbrıslı Y.Ö.G.'nin tek merkezi örgütü Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu (KÖGEF) de DEV - İŞ'e çektiği telgrafta referandumun kazanılmasından duyulan sevinci belirterek, **«İşçi sınıfının DEV - İŞ saflarında verdiği, onurlu ve köklü savaşımın her zaman yanında olacaklarını»** belirtmişlerdir.

SELAM OLSUN DEV - İŞ'e
«Yükseliyor...
Yükseliyor yapı...
Kan ter içinde...»

DEV - İŞ üyesi Sanayi Holding işçisi ŞABAN GÖNENÇLİ'nin gazetemize gönderdiği şiiri:

DEV - İŞ
Bir güneş doğdu
Holding işçilerinin üstüne
Bu güneş öyle bir güneş ki
Sarı sendikanın beynine yumruk
İşçi düşmanlarına bir kâbus
Onları suya düşmüş sıçana çeviren
İşçinin gücü
İşçinin umudu
Bir güneş doğdu Kıbrıs'ta
DEV - İŞ
Devleşti işçi sınıfı DEV - İŞ'in ışığında
Güçlendi emekçiler
Kırdılar Burjuvazinin paslı zincirini
Yitirdi sarı sendika devrini
Ne mutlu işçi sınıfına
Ne mutlu emekçilere
Kurdu işçi güçbirliğini
Gördü batmayacak güneşini
DEV - İŞ simgeledi Kıbrıs'ta
İŞÇİNİN ZAFERİNİ.

KIBRIS ve GENÇLİK SENİN SESİNDİR. OKU, OKUT, YAY

DÜNYA İŞCİ SINIFINA KUTLU OLSUN

EKİM DEVRİMİNİN 60. YILI

EKİM DEVRİMİYLE SERMAYENİN TAHAKKÜMÜNE KARŞI ANCAK İŞÇİ SINIFI PARTİSİNİN YÖNETTİĞİ İŞÇİ SINIFININ, TÜM EMEKÇİLERİ, SÖMÜRÜLEN H A L K I YÖNLENDİREBİLECEĞİNE İLİŞKİN TEMEL İLKENİN DOĞRULUĞU EN İYİ BİR ŞEKİLDE KANITLANMIŞ OLDU.

EKİM DEVRİMİ; SOVYET HALKININ YAŞAMINDA VE TÜM DÜNYADAKİ KURTULUŞ HAREKETLERİNİN GELİŞMESİNDE; ÖNEMLİ BİR AŞAMADIR. BU ZAFER 20. YÜZYILDA TÜM İNSANLIĞIN YAŞAM BİÇİMİNİ DEĞİŞTİREN, ÖNEMLİ BİR OLAY OLDU. DÜNYADAKİ TÜM İNSANLARA; BASKI VE SÖMÜRÜDEN KURTULMANIN YOLUNU GÖSTERDİ. EKİM DEVRİMİ; İNSANLIĞA YENİ VE MUTLU BİR DÖNEMİN; KAPİTALİZMDEN SOSYALİZME GEÇİŞ DÖNEMİNİ, HALKLARIN EMPERYALİZMDEN KURTARILMASI, HALKLAR ARASINDAKİ SAVAŞA SON VERİLMESİ, SERMAYE EGEMENLİĞİNİN SONA ERDİRİLMESİ VE SOSYALİZM MÜCADELESİ DÖNEMİNİ BAŞLATTI.

25 Ekim [7 Kasım] 1977 Büyük Ekim Devriminin 60. yıldönümü. Ekim devrimi Rusya işçi sınıfı tarafından büyük önder Lenin'in başkanlığındaki Bolşevik partisi öncülüğünde gerçekleştirildi.

Rusya nüfusunun büyük çoğunluğunun temel çıkarlarını ifade eden işçi sınıfı emekçi köylülerle birleşerek devrimin zaferle sonuçlanmasını sağladı; sömürü ve zulümden kurtularak kendi egemenliğini kurdu. Böylece dünyadaki ilk sosyalist devrim Rusya'da gerçekleştirilmiş oldu. Neden önce Rusya'da? O sıralarda Rusya'da bir devrim için uygun iç ve dış koşullar bir araya gelmişti. Rusya burjuvazisi zayıftı ve yetersiz örgütlenmişti. Siyasal deneyimi azdı. Kendisine güvenmiyordu. İşçi sınıfı sayısal olarak fazla olmamakla beraber büyük sanayi kesimlerinde yoğunlaşmıştı. Rusya nüfusunun fazlasını meydana getiren köylüler eşitsiz gelişme neticesinde yoksulluk ve sefalete sürüklenirken işçi sınıfının doğal müttefiği olmuştu. Hareketi yeni tipte bir örgütlenmeye yönelen ve yeni ilkelerin ışığında olayları en iyi şekilde değerlendirmesini bilen, Leninci parti yönetiyordu. 1. Dünya emperyalist paylaşım savaşının da, dünya emperyalist güçlerini düşman iki kampa ayırması, bu ülkeleri Rusya'nın iç işlerine karışmalarını nisbeten engelliyordu.

Bütün bunlar bir diyalektik bütünlük içinde, Devrimin gerçekleşmesine neden oldu.

Ekim devrimiyle sermayenin tahakkümüne karşı, ancak işçi sınıfı partisinin yönettiği işçi sınıfının, tüm emekçileri, sömürülen halkı yönlendirebileceğine ilişkin temel ilkenin doğruluğu en iyi bir şekilde kanıtlanmış oldu.

Emekçi çoğunluk her gün daha fazla kötüleşen memleket ekonomisini bir düzene koymayı başarabildi. Sosyalist sanayileşme ve tarımın kollektif hale getirilmesi Rusya'yı kısa bir dönemde Sosyalist devlet haline getirdi.

Sömürü düzeni, yolsuzluk ve yoksulluk, işsizlik, cehalet, sosyal ve ulusal baskı gibi kapitalizme özgü yaralar Sovyetler Birliği'nde ortadan kaldırıldı. Sanayi ve yapı işçilerinin gerçek gelirleri, 1913 yılına oranla 10 kat, tarımda ise 14 kat arttı. Konut alanında geniş bir program gerçekleştirildi. Eski kentlerin çoğu yeniden yapıldı. Pek çok yeni kent kuruldu. Kırların çehresi değişti. Her vatandaşa, ücretsiz tıbbî yardım yapılıyor ve eşit sosyal yardım, garanti ediliyordu.

Sınıflı toplumun ortadan kaldırılmasıyla, kadınların da gerçek hak eşitliği sağlandı. Horlanma, işe düşük ücret, çifte sömürü ortadan kldırıldı. Analar, emekçi kadınlar, verdikleri mücadelenin mutlu neticesine ulaştılar. Sovyet kadınları toplumsal yaşamın tüm alanlarında büyük rol oynuyorlar.

Sosyalizm; kültürel zenginliklere ulaşma yollarını tüm emekçilere açtı. Devrim öncesi % 75'i cahil olan Rus halkının şimdi % 75'inden fazlası yüksek ya da orta dereceli eğitime sahiptir. Sovyet edebiyatı ve sanatı gelişerek tüm dünya kültürüne büyük katkıda bulunmaktadır. Sosyalist kalkınma bilimin gelişmesi için sınırsız olanaklar yaratıyor.

Dünya üzerinde ilk işçi - köylü devletinin bu büyük başarıları emperyalist kapitalist sistemi ürkütüyordu. Artık sosyalizm bir düşünce olmaktan çıkıp, pratiğe uygulanır bir gerçek oluyordu. 2. Dünya emperyalist paylaşım savaşında; faşist Hitler yönetimindeki Alman orduları; en büyük hedef olarak kendilerine, genç Sovyet devletini seçtiler. Amaç; ilk sosyalist devleti ortadan kaldırmaktı. Bu saldırı sadece, Sovyet halkına yönelen bir tehlike değildi. Ayni zamanda sosyalizme yönelmişti. Dünya halklarının umutlarını ve inançlarını boğarak, barıştan yana sömürüsüz yaşanası bir dünyanın ilk adımını, ilk filizini yok etmeğe yönelikti.

Sovyet halkının kendi sosyalist yönetimlerini koruma savaşları ayni zamanda, dünya halklarının geleceğine yönelik bir tehlikeyi de defetmek gibi büyük anlamlı çok yönlü bir savaştı. Bu büyük varolma savaşında Sovyet halkı 20 milyon evlâdını yitirdi. Milyonlarcası ise yaralandı, sakat kaldı. 2. Dünya emperyalist paylaşım savaşından sonra Sovyetler Birliği'nin yanında, birçok ülkenin daha sosyalizmi kurmasıyla, sosyalizm bir sistem oldu. Daha da güçlendi.

Bugün Sovyet halkı ülkesinin tek ve gerçek sahibidir. Ülkenin en önemli politik, ekonomik, sosyal ve kültürel yaşam sorunlarının hepsi, işçi, köylü ve aydınların en geniş katılımlarıyla görüşülüp karara bağlanıyor.

Büyük Ekim Sosyalist devriminin açtığı yoldan, son altmış yıl zarfında tüm dünyada büyük değişmeler oldu. Uluslararası işçi hareketi gelişerek hızlandı, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde yeni yeni ulusal kurtuluş ve bağımsızlık savaşları başarıldı.

Küba'da, Vietnam'da, Laos'ta, yurtsever güçlerin zaferiyle Sosyalist ülkeler ailesi genişliyor. Angola ve Mozambik halkları Sosyalizmi kurma yolunda ilerliyorlar.

Bugün artık dünya politikasında emperyalizm belirleyici olmaktan çıkmıştır. Emperyalizm saldırganlığını korumakla birlikte, eskisi kadar pervasız olamamaktadır. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist sistemin barıştan yana kararlı tutumları emperyalizmi sıkıştırmaktadır. Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemin dayattığı; yumuşama (detant) koşullarında; uluslararası işçi sınıfı hareketi; ulusal kurtuluş ve bağımsızlık savaşları yeni yeni başarılar elde ediyor.

Ekim devrimi; Sovyet halkının yaşamında ve tüm dünyadaki kurtuluş hareketlerinin gelişmesinde; önemli bir aşamadır. Bu zafer 20. yüzyılda tüm insanlığın yaşam biçimini değiştiren, önemli bir olay oldu. Dünyadaki tüm insanlara; baskı ve sömürüden kurtulmanın yolunu gösterdi. Ekim devrimi; insanlığa yeni ve mutlu bir dönemi, kapitalizmden sosyalizme geçiş dönemini, Halkların emperyalizmden kurtarılması, halklar arasındaki savaşa son verilmesi, sermaye egemenliğinin sona erdirilmesi ve sosyalizm mücadelesi dönemini başlattı.

Tüm ülkelerin emekçilerinin en parlak umutları, sosyalizme bağlıdır. Ekim devrimi örneğinin ve Sovyetler Birliği'nin, tüm sosyalist topluluk ülkelerinin başarılarının gücü; buradan gelmektedir.

KIBRIS ve GENÇLİK
Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : BURHAN ŞOLEN
Yönetim Yeri : Menekşe Sok. 21 A/5 Demirtepe - Ankara

Dizgi : ÖZAL Matbaası
Baskı : ÖZAKIN Matbaası - İst.
Son baskı tarihi : 21-10-1977